

2014/15.
4. szám

TARTALOM

2015. 08. 29. 10 ÓRA	
Rubin díszoklevél	2
Gyémánt díszoklevelek	2
Arany díszoklevelek	5
2015. 08. 29. 12 ÓRA	
Vas díszoklevél	15
Gyémánt díszoklevelek	15
Arany díszoklevelek	18
2015. 08. 29. 14 ÓRA	
Gránit díszoklevelek	27
Vas díszoklevél	27
Gyémánt díszoklevelek	27
Arany díszoklevelek	33

DÍSZOKLEVELEK ADO MÁNYOZÁSA 2015. AUGUSZTUS 29.

Dr. Marsi István dékán javaslatára a Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Tanácsa gránit-, rubin-, vas-, gyémánt- illetve arany díszoklevelet adományozott azon pedagógusok részére, akik 75, 70, 65, 60 és 50 éves szereztek meg tanári vagy tanítói oklevelüket, és évtizedeken át közmegebecsülésre méltóan teljesítették hivatásukat. A díszoklevelek átadására ünnepi műsor keretében került sor 2014. augusztus 29-én 10, 12 és 14 órakor.

**A Juhász Gyula Pedagógusképző Kar
Tanácsa rubin díszoklevelet adományoz
a következő kollegáknak:**

Haumann Istvánné Fülöp Gabriella tanárnő 1926-ban született Szegeden. A Szegedi Római Katolikus Tanítóképző Intézetben végzett 1945-ben. A tanítói oklevél birtokában 1947. április 15-én kezdett tanítani a Szatymaz Győri-széki osztatlan tanyai iskolában. 1948 augusztusában saját kérésére került a Nagymágocs-Árpádhalmi általános Iskolába. Itt folytatta tanítói munkásságát 1966. szeptember 30-ig. Innen saját kérésére került Szegedre a Gyermek- és Ifjúságvédelmi Intézethez. 1966. október 1-től 1983-ig, nyugdíjazásáig mint nevelőszülői felügyelő dolgozott. Területe Sándorfalva, Szatymaz és Dóc községek voltak. Munkaviszonya folyamatos volt, nyugdíjkorhatáron túl két évig még dolgozott. 36 éves pedagógusi működése alatt fegyelmi eljárás nem folyt ellene. 2010-ben Vas Díszoklevelet vehetett át a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Karán.

Molnár Imréné Nagy Julianna tanárnő 1924-ben született Budapesten. 1945-ben szerzett tanítói oklevelet a Szegedi Római Katolikus Tanítóképző Intézetben. 1945-től 1947-ig Szegváron, 1947-től nyugdíjazásáig Tápén tanított. 19 évig szakmai munkaközösségi vezető, 27 évig népi díszítőművészeti vezető volt. Lakóhelyén sok társadalmi kötelezettsége is volt. Javasolataival, tanácsaival ma is segíti Tápé közeleti és kulturális tevékenységét. Vallja: „Elfogultság nélkül mondhatom: a sok munka sok örömmel és elismeréssel is járt, többek között a megbecsülés jelét tükröző Tápéért és Szegedért Éremmel.” Ezen kívül még számos kitüntetést kapott: Kiváló Munkáért, Arany díj, Élő Népművészet I. díj, Tápé Kultúrájáért, Pedagógus Szolgálati Emlékérem. 2010-ben a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kara Vas Díszoklevéllel jutalmazta.

**A Juhász Gyula Pedagógusképző Kar
Tanácsa gyémánt díszoklevelet adományoz
a következő kollegáknak:**

Beke Mihály tanár úr 1934-ben született Apátfalván. A Szegedi Állami Tanítóképzőben szerzett tanítói oklevelet 1954-ben. 41 év pedagógus szolgálat után 1994-ben vonult nyugdíjba az apátfalvi Dózsa György Általános Művelődési Központ tanáráként. Pedagógus pályájának mind a 41 éve Apátfalvához köti, mely időszak alatt kivívta a település lakóinak őszinte elismerését. Ennek eredményeként az iskola még további négy évig, nyugdíjas éveiben is igényt tartott lelkes munkájára. Kiemelkedőt a testnevelés tanításában és a település sportjának szervezésében nyújtott. Ötvenéves jubileuma alkalmából Arany díszoklevéllel jutalmazták pedagógusi munkásságáért.

Deákné Korponai Irén tanárnő 1935-ben született Szegeden. A Szegedi Állami Tanítóképzőben szerezte oklevelét 1954-ben. Iskolával egy időben 10 évig tanult zongorázni. Összesen 41 évig tanított, ebből 17 évig vidéken, tanyasi iskolákban. Vizesfáson kezdte pályáját, a Mezőhegyes melletti 81-es majorban 9 évig tanított, onnan jött vissza Szegedre. Gyerekközpontú pedagógus volt, a velük való foglalkozás nem okozott számára problémát. Rendszeresen vezetett gyerekkórusokat, volt pedagógus kórusa is. Sokáig énekelt a Vaszy kórusban, a Pedagógus Női Karban, az Erkel Kórusban. Természetgyógyászatot is tanult. 2004-ben kapott Arany Díszoklevelet.

Dömsödi Lászlóné Hegedűs Valéria tanárnő 1935-ben született Kiskundorozsmán. A Szegedi Tanítóképző Intézetben végzett 1955-ben. Így vall pályaválasztásáról: „Alsótagozatos lehettem, amikor Gárdonyi Géza könyvét olvastam – ...első nap az iskolában – »nem akart bejönni mondja pihegve az anyja...« Ez a jelenet szólított meg engem annyira, hogy most is így döntenék. Az én első napom is felejthetetlen. Mondtam a gyerekeknek Újkígyóson, hogy honnan jöttem. Másnap reggel úgy fogadtak, hogy kórusban mondták: a szegedi

paprika gyógyít... Már nem mondanák. Így járunk a magyar nyelvvel is. Mi még tanítottuk, hogy tisztán ejtsék a hangot, hogyan lélegeznek, hol legyen a hangsúly. Ez ma már nincs. Hadarnak! ..." Később Vésztőre, majd Szentesre került, aztán visszajött Szegedre. Sok elismerés után oktató-nevelő munkájáért 1980-ban kitüntetését kapott. Örömmel tölti el, hogy mindezeket elgondolkozhat, és e szép ünnepen részt vehet.

Fábián János tanár úr 1935-ben született Dombegyházán. A Szegedi Állami Tanítóképző Intézetben szerzett tanítói oklevelet 1953-ban. 1951-ben került Dombegyházára 16 évesen, az ország legfiatalabb tanítójaként. További munkahelyei: Kevermes, Mezőkovácsháza, Vésztő, majd a békési Karacs Teréz Általános Iskola, ahonnan nyugdíjba vonult. Munkája mellett szerzett nevelőtanári diplomát a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. Fokozott érdeklődéssel fordult az erdei iskola felé. Diplomamunkáját is e témában írta, ott szerzett tapasztalatait többen felhasználták. Nős, három gyermeket nevelt fel. Nyugdíjas éveit a mai napig mozgalmasan telnek. Helytörténettel foglalkozik, számos írása született és könyve is megjelent e témában. Optimista, ma is vannak tervei. 2004-ben az SZTE Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karán Arany Díszoklevelet kapott.

Dr. Hajós Lászlóné Kovács Ilona Dávodon született 1927-ben. Szegeden az Állami Tanítónőképző Dolgozók Óvónőképzőjében végezte szakmai és pedagógiai tanulmányait, kemény munka mellett. 1955-ben tett képesítő vizsgát. Ezt követően a szegedi Hajnóczy utcai óvodába kapott kinevezést óvónői munkakörbe, ahol helyettesi, majd csoportvezetői munkakörben, ami kibővült ifjúságvédelmi feladattal, eredményesen végezte pedagógiai munkáját 1972-ig. Ezután áthelyezték a szegedi József Attila telepi (Újszeged) óvodába, óvónői munkakörbe. Itt is csoportvezetői és ifjúságvédelmi feladattal folytatta nevelői munkáját. Munkája elismeréseként Szeged M. V. Tanács V. B. Művelődésügyi Osztályától 1976-ban pénzjutalmat kapott. 1982-ben ment nyugdíjba, ez alkalomból a Pedagógus Szolgálati Emlék-

éremmel tüntették ki. 1982-től a JATE Batthyány utcai óvodában dolgozott nyugdíjasként, előbb helyettesítési feladattal, majd csoportvezetői munkakörben eredményesen, becsülettel 1996-ig. 2005-ben kapott Arany Díszoklevelet.

Hornok Ernőné Németh Piroska tanárnő Szeged-Átokházán született 1933-ban. A Szegedi Állami Tanítóképzőben érettségizett 1954-ben. Gyakorló tanítóként a Békés megyei Endrődi községben tanított 2. osztályt. 1955-ben, az oklevél megszerzése után a Gyomához tartozó Kisnyilas nevű tanyavilág osztatlan 1-8 osztályos iskola alsó négy osztályát kapta. Itt három évig végzett oktató-nevelő munkát. Gyomán folytatta a tanítást szintén osztatlan iskolában, ahol 1-3. osztályt kapott. Körzetesítés után kifelmenő rendszerben 1-2. osztályt tanított egész pályája során. Közben orosz nyelvet is oktatott a 4. osztályban. Szeretettel, nagy gyakorlattal sok-sok gyermeket tanított, nevelt pályája során. Volt munkaközösség vezető, igazgatóhelyettes. A pedagógusi pályán 38 évet és két jutalom évet töltött. Munkája elismerésül több kitüntetésben részesült: Dicső oklevél a Békés Megyei Tanács elnökétől (1976), Kiváló Munkáért kitüntetés (1988), Pedagógus Szolgálati Emlékérem (1989). 2005-ben vehette át Arany Díszoklevelét.

Kocsisné Tóth Anasztázia tanárnő 1935-ben született Szegeden. A Szegedi Állami Tanítónőképzőben érettségizett 1953-ban, 1954-ben kapta meg oklevelét. Mezőmgyeren töltötte gyakorló éveit, majd Békéssámsonon tanított, ezután a zákányszéki iskolába helyezték. 1957-ben kapott áthelyezést a szegedi Dózsa György Általános Iskolába. Ezután a Gutenberg utcai Általános Iskolába került, ahol húsz esztendőig dolgozott. További munkahelyei: Szeged Gedői Általános Iskola, Tarján 3. és Tarján 4. sz. Általános Iskola. Az utóbbiból 1993-ban ment nyugdíjba. Nyugdíjasként tovább folytatta hivatását a Tarján 4. sz. Általános Iskolában. Felzárkóztató, nehezebb képességű osztályt tanított nagy lelkesedéssel és tudása kibontakoztatásával. Kihívásnak érezte, de önként és azonnal elvállalta. Nyári tábort is vezetett több éven keresztül, számítástechni-

kai programszervezési feladatokat is ellátott. Hivatásáról a következőket vallja: „A tanítónak, amit kérnek tőle azt szívvvel és lélekkel, tudása legjavával kell átadnia az embereknek, hogy a tudás egyszer, mint a gyümölcs, megérjen és beérjen.”

Dr. Kovács Józsefné Szabó Magdolna tanárnő Szegeden született 1935-ben. 1954-ben a Szegedi Tanítónőképzőben érettségizett. 1955-ben tanítói képesítő vizsgát tett. 1954-től 1962-ig Kisújszálláson tanítói feladatokat végzett. 1962-1973-ig Orosházán dolgozott tanítóként, illetve tanárként. 1961–1964 között tanári diplomát szerzett Szegeden. 1973-tól 1990-ig Szegeden tanított, és Csongrád megyében vezető szakfelügyelő volt. Több évtizedes munkája során tanterv és munkafüzet írói feladattal bízta meg a minisztérium. Az OPI külső, megbízott munkatársa volt. Pedagógiai szaklapokban rendszeresen publikált. Miniszteri Dicséret Oklevelet, Kiváló Úttörővezetői címet, valamint Pedagógus Szolgálati Emlékérmeket kapott. „Az élet nagy ajándéka volt, hogy munkám nemcsak a hivatásom, hanem a hobbim is volt. Sok kollegát és tanítványt sikerült elismeréshez segíteni” – vallja.

Magony Györgyné Mészáros Olga tanárnő 1936-ban született Szegeden. A Szegedi Állami Tanítóképző Intézetben szerzett oklevelet 1955-ben. Gyakorló évét Nagymágyocson kezdte 1954. július 1-jén, itt tanított nyugdíjazásáig, 1991. január 31-ig. Nyugdíjasként még tanított Árpádhalmon 1991. június 30-ig. Munkáját igyekezett mindig maximalistaként végezni, ezt felettesei értékelték is. 1999 óta Szegeden él. Pedagógusi tevékenységét több alkalommal jutalmazták. A Kiváló Munkáért (1978), Kiváló Úttörővezető (1985) kitüntetés, valamint a Pedagógus Szolgálati Emlékérmeket (1991) és a Csongrád Megyei Közgyűlés Alkotói Díját (1997) vehette át. Arany Díszoklevelet 2005-ben kapott a SZTE Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karán.

Miklós Mihályné Gera Jolán tanárnő 1935-ben született Nagymágyocson. 1954-ben érettségizett a Hódmezővásárhelyi Állami Tanítóképzőben. Gyakorlóévét a Füzesgyarmati Általános Iskolában töltötte, 1955-ben kapta meg

tanítói oklevelét. 1956-ban a Békés megyei DISZ VB munkatársa lett, ahonnan a Szeghalmi Általános Iskolában tanított. Saját kérésére került Nagymágyoc községbe, ahol az 5-6. osztályt, majd a magyar-történelem tárgyakat bízták rá szakos nevelő hiánya miatt. 1962-ben a Kardoskúti iskolába helyezték, ahol szintén szakhiány miatti nevelők helyetti tárgyak oktatásával bízták meg. Nyugdíjazásáig, 1991-ig ott tanított. 1990. június 1-jén a Pedagógus Szolgálati Emlékérmeket, 2005. június 10-én az Arany díszoklevelet Kardoskúton vette át. Jelenleg Szegeden él.

Pálmai Györgyné Csenkei Margit tanárnő 1935-ben született Szegeden. Tanulmányait a Szegedi Állami Tanítónőképzőben végezte 1954-ben. Gyakorlóévét az ecsegfalvi iskolában töltötte, 1955-ben tett képesítővizsgát. 1955-től az Ecsegfalva Ködmönös tanyai iskolában dolgozott hét évig mint igazgatói tanító. Munkája mellett színdarabokat tanított be a fiataloknak, melyeket elő is adtak a faluban élő embereknek. 1962-től a Kisújszállás Kossuth Lajos Általános Iskolában folytatta pályáját. 1973-tól 1979-ig az Állami Fiúgyermekotthon Kisújszállási Intézetében mint főhivatású nevelő tevékenykedett. 1979-ben a Budapest XVI. ker. Jókai Mór Általános Iskolába került. 1990-ben nyugdíjba ment. Ezt követően öt évig a X. kerületben volt napközis nevelő, majd két évig a XIV. kerületben dolgozott. Nyolc évig szakszervezeti teendőket látott el. Elvégezte a napközi alap, közép és vezetői tanfolyamát. Öt évig táborvezetőként is dolgozott. 1988-ban Kiváló Munkáért kitüntetésben, 1990-ben Kiváló Napközis Nevelő elismerésben részesült.

Petrik Istvánné Juhász Katalin Szegeden született 1930-ban. A második világháború háttal volt előmenetelére. Szülei nehéz körülmények közt nevelték testvéreivel együtt. Mivel a gyerekeket szerette, 1949-ben jelentkezett a Szegedi Állami Tanítónőképző Dolgozók Óvónőképzőjébe. Itt szerzett óvónői képesítést 1952-ben. Képzése alatt nappal dolgozott a Szegedi Kendergyárban, este tanult. 1953-ban Szegvárra helyezték, egy évig dolgozott a Gyermekotthonban. Ezután a sarkadi óvodába került, majd Szegedre kérte az áthelyezését. A

Bem utcai Óvodában szolgált, majd 1963-tól Újszegeden az Odesszai Óvodában 32 évig dolgozott. 1986-ban, nyugdíjasként elhelyezkedett a felsővárosi Gyik utcai óvodában. Itt még tíz évig szolgált óvónőként. Összesen 40 évig volt a gyerekek között. 2005-ben Arany díszoklevelet kapott a SZTE Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karán.

Tamási János tanár úr 1935-ben született Szegeden. A Szegedi Állami Tanítóképző Intézetben szerzett tanítói oklevelet 1955-ben. Arany díszoklevelét 2005-ben vette át a SZTE Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karon.

Tari Istvánné Lele Ilona tanárnő Algyőn született 1935-ben. A Szegedi Állami Tanítóképzőben érettségizett 1954-ben. Gyakorló évét Üllésen töltötte, ezt követően 1955 szeptemberében szerzett tanítói oklevelet. Nyugdíjba vonulásáig, 1991 decemberéig Üllésen tanított. Pedagógus munkáját nagy elhivatottsággal végezte. Ezen túlmenően tevékenyen kapcsolódott be a falu életébe is. 25 évig tanácstagként (mai értelemben képviselőként) dolgozott. Az iskolában napi munkája mellett megbízták igazgatóhelyettesi, munkaközösség-vezetői, ifjúságvédelmi feladatokkal is. Évekig volt kisdobos vezető. Ennek elismeréseként 1976-ban Kiváló Úttörővezető kitüntetést kapott. Oktatónevelő munkájáért 1977-ben Miniszteri Dicséretben részesült. Nyugdíjasként jelenleg is visszajár egykori falujába, ahol a helyi népdalkör tagjaként egykori kollégáival együtt énekelnek, sok elismerést szerezve a településnek. Jelenleg Szegeden él, aktívan részt vállal gyermekei, unokái és dédunokája életében.

Dr. Várkonyi Bernátné Gera Mária tanárnő 1936-ban született Szegeden. A Szegedi Tanítóképző Intézetben diplomázott 1954-ben. Kezdő éveit a Kisteleki Általános Iskolában töltötte, ahol 1956 decemberéig tanított. 1956. december 1-től a szegedi Hámán Kató Általános Iskolában dolgozott 1975-ig. Ezután a Rókus I. sz. Általános Iskolába került. Amikor felépült a Rókus II. sz. Általános Iskola, oda helyezték át munkaközösség vezetőnek. Innen ment nyugdíjba 1991-ben igazgató-helyettesként. Munkája során több rendkívüli feljebbsorolásban részesült. Ezek mellett 1985-ben „Ki-

váló Munkáért” miniszteri kitüntető jelvénnnyel, 1991-ben a „több évtizedes áldozatos munkáért” Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel ismerték el munkásságát.

Zámbó Józsefné Czirok Mária tanárnő Sándorfalván született 1936-ban. Szegeden az Állami Tanítóképzőben érettségizett 1954-ben. 1954. július 1-től Körösladányra került kötelező szakmai gyakorlatra az általános iskolához. 1955-ben szerzett tanítói oklevelet. Ezután még egy évig Körösladányon tanított, majd innen Fóttra került 1956-ban. Ezt követően felső tagozaton magyar–oroszt is tanított, mivel a Szegedi Tanárképző Főiskolán tanult levelező tagozaton. 1992-ben történt nyugdíjazásáig többnyire alsósokat tanított. 1988-ban eredményes munkájáért Miniszteri Dicséretben részesült. 1991-ben Pedagógus Szolgálati Emlékérmeket vehetett át. Kiváló Munkáért oklevelet is kapott nyugdíjazása előtt. Arany Díszoklevelet a SZTE Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar tanácsa adományozott számára 2005-ben.

A Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Tanácsa arany díszoklevelet adományoz a következő kollegáknak:

Dr. Bacsur Kálmán Jánosné Marczin Katalin Irén tanárnő Orosházán született 1940-ben. A középiskolát reál tagozaton a Táncsics Mihály Gimnáziumban végezte. Képesítés nélküli tanítóként kezdett dolgozni. 1962-ben került az 1. sz. általános iskolába. Először második, majd harmadik osztályosokat tanított. Ez évben kezdte meg tanulmányait a Szegedi Tanítóképző Intézetben. 1965-ben kapta meg tanítói oklevelét. Időközben három gyermeke született, munkaviszonyát megszakítva őket nevelte. 1981-ben újakezdte pályáját iskolájában. Bekerült egy jó alsó tagozati munkaközösségbe. Korrekciós első osztály tanított 4 éven keresztül, majd 1-2. osztályosokat. Kollégái sokat segítettek neki. Ez a közösség Czabán Samu díjat kapott. 1994-ben a tanárnő megkapta „Az Orosházi József Attila Általános Iskoláért Díj”-at. Szerette munkáját. Igyekezett jó viszonyban lenni a gyerekekkel, szüleikkel

és kolléganőivel is. 1995-ben lett nyugdíjas. Több munkatársával is tartja a kapcsolatot.

Balogh Lászlóné Baltha Emőke Katalin tanárnő 1943-ban született Lozsárdon. 1965-ben végzett a Szegedi Tanítóképző Intézetben, majd az év szeptemberétől a bucsai általános iskolában tanított egészen 1998-as nyugdíjazásáig. Egész pályafutása alatt első és második osztályos gyerekeket tanított írni és olvasni, akik közül sokan váltak munkájukban sikeres felnőtté. 1984-ben kapta meg a Kiváló munkáért kitüntetett jelvényt. Fia, dr. Balogh László Levente a Debreceni Egyetem docense, lánya, dr. Balogh Katalin a leuveni egyetem oktatója. Öt unokája van. Nyugdíjba vonulásakor hozta létre az elhunyt férje nevét viselő alapítványt, amely árva és félárva gyerekeket támogat évek óta.

Balogh Sándorné Balázs Eszter tanárnő szentesen született 1944-ben. 1962-ben érettségizett, majd 1965. június 17-én a Szegedi Tanítóképző Intézet általános iskolai tanító szakán végzett. 1965-től kezdődően folyamatosan tanított: Borotán, Hercegszántón, Csengeleén, Fábiansebestyénen, majd 23 éven át a szentesi Petőfi Sándor Általános Iskolában, ahonnan összesen 42 munkában töltött év után, 2007-ben nyugdíjba vonult. A gyermekek iránti szeretet, az odafigyelés és a türelem élete minden percét áthatották.

Bató Flórián tanár úr 1943-ban született Budapesten. A Szegedi Tanítóképző Intézetben végzett 1965-ben. Pedagógusi pályáját Sarkadon kezdte. 1969-ben orosz szakos tanári, majd 1976-ban történelem szakos tanári diplomát szerzett a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1976-ban Békéscsabára, a 7. sz. iskolába került. 1977–2007 között a 10. sz. iskola lett a munkahelye. 2004-ben ment nyugdíjba. Nyugdíjasként még három évig dolgozott. Kezdetben sokszor helyettesített alsó tagozaton. A Tanítóképzőben szerzett pedagógiai, módszertani ismeretek óriási segítséget jelentettek számára a felsős osztályokban is. Pedagógusi munkáját többek között Miniszteri Dicsérettel (1987), Eötvös József Emlékéremmel (2002), Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel (2005) és 2007-ben Németh László Díjjal ismerték el.

Benkóczy Antal tanár úr 1943-ban született Makón. Családjában, rokonságában sok kiváló pedagógus példája segítette pályaválasztását. Nagyapja, édesapja is tanító volt, az ő példájuk határozta meg sorsát, életét. Így választotta a tanítói pályát. A Szegedi Tanítóképző Intézetben szerzett tanítói oklevelet 1965-ben. Elismert szolgálati ideje 35 év. Pályáját Mezőkeresztesen kezdte, tanított 2. osztályosokat, majd 5. osztályban matematikát, 5-6. osztályban matematikát és mezőgazdasági gyakorlatot. Kiszomboron felsős napközlotthon-vezetőként dolgozott. Klárafalván 1–4. osztályos öszszevont iskolaotthonban tanított. Később Szegedre került, a Mező Imre (Tiszaparti) Iskolába, majd az Odessza II. iskolában alsós napközit vezetett. További állomáshelyei: Árpád Nevelőotthon, Ruzsai Általános Iskola (3-4. osztályt tanított), Arany János Általános Iskola. Felesége szintén kiváló pedagógus volt, lányuk is ezt a pályát választotta.

Dr. Beviz Józsefné Kozma Zsuzsanna tanárnő 1943-ban született Szegeden. 1965-ben végzett a Szegedi Tanítóképző Intézetben. 1971-ben magyar nyelv és irodalom szakos általános iskolai tanári képesítést szerzett. Hivatását közel 40 évig gyakorolta. 1965 szeptemberétől 1972-ig csak szerződéses munkaviszonyban volt, mert a szegedi általános iskolák tanítói telítettsége miatt kinevezett állásra nem volt lehetőség. 1972. augusztus 1-től nyugdíjazásáig a Gedói Általános iskola kinevezett tanítójaként, tanáráként párszorolta a rá bízottak szellemi, lelki, testi fejlődését úgy is, mint munkaközösség-vezető, úgy is, mint évtizedekig a Plajbász nevű iskolaújság szerkesztője; úgy is, mint az ünnepélyek, rendezvények tervezője, szervezője, bonyolítója. Városi továbbképzés keretében több bemutató órát tartott, segítve a szakfelügyelet munkáját. Tevékenységét Miniszteri Dicsérettel, a Magyar Úttörőszövetség Dicsérő Oklevelével és 2005-ben Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel ismerték el.

Buknicz Istvánné Iván Mária tanárnő Szegeden született 1944-ben. A Szegedi Tanítóképző Intézetben végzett 1965-ben. Első munkahelye a Bordány-Felsőbordányi két tanerős ta-

nyai iskola volt. Itt az 1–4 összevont osztályt két évig tanította. 1967-ben Üllésre került, ahol az 1–4 osztályos napközis csoportot vezette, ami az iskola élelmezésvezetésével együtt járt. Hamarosan osztályt kapott, és felváltva 1-2., illetve 3-4. osztályokat tanított. Többféle magyartanítási módszerrel próbálkozhatott. Tanítványai sok területi, megyei tanulmányi versenyen vettek részt sikeresen, szép eredményel. A közös programok (kirándulás, sport, ünnepi műsorok) feledhetetlenek maradtak. Területi és helyi szinten az anyanyelvi munkaközösséget vezette. A tanítói pályán 41 évet töltött – mindig alsós diákok között –, amire sok szép emlékekkel gondol.

Császi Anikó tanárnő 1944-ben született Debrecenben. 1965-ben szerzett diplomát a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Pályáját Nógrád megyében, Kállón kezdte. 1971-ben Szegedre került. Tanított a Csongor téri iskolában, majd 29 éven át a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Gyakorló Iskolájában. Bekapcsolódott a Főiskolán újraindult tanítóképzésbe, sok remek tanítójelöltje volt. Büszke arra, hogy egy 1-2. osztályos tanítványa is a tanítói pályát választotta, aki jelenleg itt, a Pedagógusképző Karon végzi a tanító szakot. Összesen 42 évet töltött tanítóként a pedagógus pályán. Úgy érzi, megérte ezt a pályát választani. Munkáját Vezető Pedagógus címmel, Pro Iuventute Kiváló Dolgozó I. kitüntetéssel, Juhász Gyula Emlékplakettel és Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel ismerték el.

Csató Sándorné Dávid Etelka tanárnő Szentesen született 1943-ban. 1965-ben végzett a Szegedi Felsőfokú Tanítóképző Intézetben. Még ez évben kezdett el tanítani Tiszaugon, egy 1400 lelkes kis községben. Az alsó tagozat második-negyedik összevont osztályát kapta, melybe ekkor 43 diák járt. A későbbi években önálló osztályai lettek. A tanítás mellett a község életében is tevékenyen részt vett. 2003. december 14-i nyugdíjazásáig folyamatosan itt tanított mint alsó tagozatos tanító.

Eckhardt Józsefné Bálint Mária Katalin tanárnő Gyomán született 1944-ben. A Szegedi Tanítóképző Intézetben kapott diplomát 1965-ben. 1967-ben rajztanári képesítést szerzett.

Első munkahelye Gyoma-Ugaron az 1–8 osztályos tanyai iskola volt. Kilenc évig Endrődön tanított rajzot. 25 évig a Siklósi Batthyány Kázmér Általános Iskolában Zsolnai-módszerrel környezet-vizuális kultúrán belül rajzot, művészettörténetet, néprajzot tanított. Tanítványaival sok pályázaton, versenyen nyertek. Ő maga is fest, Siklóson és Pécsen voltak kiállításai. 1999-ben vonult nyugdíjba. Elismert szolgálati ideje 36 év. Kitüntetései: Kiváló Úttörővezető 1986, Szocialista Kultúráért 1987, Pro Urbe Siklós, 1988.

Farkas Zoltánné Karácsonyi Judit Katalin tanárnő 1944-ben született Békéscsabán. A Szegedi Tanítóképző Intézetben szerzett tanítói oklevelet 1965-ben. 1965. augusztus 1-től 1968-ig a Békési 1. sz. iskola alsó tagozatos tanítójaként dolgozott. 1968-tól Békéscsabán tanított nyugdíjazásáig, a 7. sz., majd a 2. sz. Általános Iskolában. 1991-től a 9. sz. iskolában a Torna tagozat vezetőjeként tanított 3. és 4. osztályosokat. Itt részt vett a Tornászok Oktatásáért Alapítvány létrehozásában, mely lehetővé tette a speciális kiscsoportos tornász osztályok indítását. Mai napig az Önkormányzat és Iskola sport tagozatában oktatják a tornászokat és vívókat. 1974–1976 között a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskola pedagógia szakát végezte. 2005. június 1-jén vonult nyugdíjba. Kitüntetései: Művelődési Miniszteri Dicséret (1984), Pedagógus Szolgálati Emlékérem (2005).

Dr. Ferke Andrásné Kóbor Zsuzsanna tanárnő Újvidéken született 1944-ben. 1965-ben szerezte oklevelét a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Pályáját 1965. augusztus 1-jén tanyai iskolában, 5–8. osztályos összevont tanulócsoporttal kezdte. Két év múlva Üllésen az általános iskola napközis nevelőjeként szintén 5–8. osztályos csoportot vezetett. 1969 novemberében kapott állást Szegeden. Először a Szilléri sugáruíti Általános Iskolában, majd az új I. sz. Tarjáni Általános Iskolában (később Záporkerti Általános Iskola) tanított. 26 évig, az iskola megszűnéséig itt dolgozott, majd sikeres pályázat útján került a Móra Ferenc Általános Iskolába, ahonnan 2004 decemberében ment

nyugdíjba. Munkája elismerésül 1982-ben Miniszteri Dicséretben részesült.

Harmati Sándorné Szakács Katalin tanárnő 1943-ban született Fábiansebestyénen. A Szegedi Tanítóképző Intézetben szerzett oklevelet 1965-ben. Első munkahelye az Árpádhalom területén lévő tanyai iskola volt, ahol 25 tanuló tanított 1–4-es összevonásban. 1969-ben az iskola megszűnt, és a községben folytatta pedagógusi munkáját, többnyire összevont osztályokban. Szerette munkáját, mindig jó közösségben dolgozott. A rendszerváltás után felső tagozatban is tanított technikát, tanulószobán, napközi otthonban is foglalkozott a tanulókkal. 2004-ben vonult nyugdíjba. Mindig szívesen emlékszik vissza a szegedi évekre, tanáira és az eltelt majdnem negyven évre.

Hunyadvári István tanár úr Békéscsabán született 1944-ben. 1965-ben szerzett diplomát a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Pályakezdként hat évig külterületi részben osztott iskolákban, majd 1971-től 2004-es nyugdíjazásáig a Forráskúti Központi Iskolában tanított. 1971-ben mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakos tanár lett. Tanította a technika tantárgyat is. Dolgozott az iskolai gyermek- és ifjúságvédelemben és a gyermekjóléti szolgálatban. Aktívan ápolta a népzenei hagyományokat, jelenleg is tart citerás foglalkozásokat a gyermekeknek. A közösségért végzet munkáját 2002-ben díszpolgári címmel honorálta Forráskút község Képviselőtestülete.

Juhász Lászlóné Varga Ildikó tanárnő Magyarcsanádon született 1944-ben. A Szegedi Tanítóképző Intézetben végzett 1965-ben. Kövegyen, Magyarcsanádon és Csanádpalotán tanított a helyi általános iskolákban. Csanádpalotán 1970-től 2002-ig, nyugdíjba vonulásáig dolgozott. Feladata volt az alsó tagozatos munkaközösség vezetése is. Munkája során fontos volt számára a barátságos tanulói csoportok kialakítása. Hangsúlyt fektetett az állami gondoskodásban lévő, valamint a hátrányos helyzetű tanulók felzárkóztatására. A jó képességű gyerekeket külön feladatokkal igyekezett segíteni. Elengedhetetlennek tartotta a szülőkkel való jó kapcsolat fenntartását. Munkáját szívesen és örömmel végezte, elismeréseként

Miniszteri Dicséretben is részesült. 2002-ben ment nyugdíjba.

Kiss Pál Attiláné Barta Zsuzsanna tanárnő 1943-ban született Szentesen. 1965-ben szerzett oklevelet a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Pályáját egy külterületi tanyai iskolában kezdte. 1967 februárjától a szentesi ének-zene tagozatos központi Petőfi Sándor Általános Iskola dolgozója volt nyugdíjba vonulásáig, 2001. december 31-ig. Tanítói munkája során előtérbe helyezte a felzárkóztatást és a tehetséggondozást. A legszebb pedagógiai munkának tartja a tudás alapjainak lerakását, a tanulásba való bevezetést, az osztály közösséggé formálását az értelmi és érzelmi nevelés összhangjában. Igazgatóként sokrétű feladatot kellett ellátnia: folyamatosan megteremteni a személyi és tárgyi feltételeket, hogy az iskola minden dolgozója nyugodt légkörben a legeredményesebben végezhesse munkáját. Munkáját hivatásnak tekintette, küldetesként élte meg. Az Oktatásügy Kiváló Dolgozója, Kiváló Munkáért és Pedagógus Szolgálati Emlékérem kitüntetésekben részesült.

Kitajka Béláné Sztrehovszky Edit tanárnő Szarvason született 1944-ben. A Szegedi Tanítóképző Intézetben végzett 1965-ben. A diploma megszerzése után Zsadányba, Bölcsipusztára 1–4. összevont tanyasi iskolába helyezték vezető tanítónak. Áthelyezéssel került Körösladányba, ahol 3. és 4. osztályt tanított. Később a szarvasi járásba ment át dolgozni. Először Csabacsúd-Nagyrátán 2–4. összevont osztályokban, majd Csabacsúdon, végül Békésszentandrásán tanított. Itt maradt nyugdíjazásáig. Felkérték járási szakfelügyelőnek, de a tanítást választotta. Négy évig volt az alsó tagozatos munkaközösség vezetője. Nyugdíjba menetele után még 2004-ig folyamatosan tanított, ezután is többször felkérték helyettesítésre, amit szívesen elvállalt.

Laukó Pálné Benczúr Ernesztina tanárnő 1936-ban született Tótkomlóson. 1960-ban kezdett tanítani a tótkomlósi Jankó János Általános Iskolában képesítés nélküli tanítóként. Egész életében itt dolgozott, nyugdíjazásáig. 1965-ben szerzett tanítói oklevelet a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Többnyire 3-4. osztá-

lyosokat tanított. Pályafutása alatt főleg két dolgot tartott szem előtt. Egyrészt: „A rám bízott gyermek most és itt harmadikos, most kell megkapnia a maximumot...” Másrészt pedig, „...minden gyermekben meg kell találnom az értéket. Megértéssel, törődéssel meg is lehet.” Volt kisdobos vezető és csapatvezető is: sok-sok élménydús program szervezésében vett részt, amire évtizedek óta is szívesen emlékeznek a tanítványai. 1969-ben úttörő fúvószenekart szervezett, mely 46. éve működik. „Szigorú tanító hírében álltam, bevallom, de megbecsülésben, szeretetben élem az életemet szülővárosomban volt tanítványaim körében. Biztos senki nem haragszik rám, mert »még megvan a biciklim«” – vallja életrajzában.

Lauritz Miklósné Dombai Márta tanárnő 1944-ben született Szentesen. A Szegedi Tanítóképző Intézetben végzett 1965-ben. Első munkahelyén, a Szolnok melletti Tószegen alsó tagozatos tanítónak dolgozott 1974-ig. 1974–1976 között a Szolnoki Versey Ferenc Megyei Könyvtárban gyermekkönyvtárosként, majd 1976-tól 2003-ig, nyugdíjba vonulásáig a Pálfy János Műszeripari és Vegyipari Szakközépiskolában pedagógus státuszban, függetlenített iskolai könyvtárosként folytatta pályafutását. Közben levelező tagozaton elvégezte a Debreceni Tanítóképző Főiskola népművelőkönyvtáros szakát. Pedagógiai és szakmai ismeretei lehetővé tették, hogy évtizedeken át méltón szolgálhassa az iskolai oktatást, felkeltse, fejlessze és segítse a tanulók művelődés iránti igényét. Munkája elismeréseként megkapta a Pedagógus Szolgálati Emlékérmét. Iskolája tantestületétől Pro Schola-díjban, diákjaitól pedig Diákközösségek segítségével oklevélben részesült.

Maczelka Istvánné Szőke Eszter tanárnő Hódmezővásárhelyen született 1944-ben. 1965-ben szerzett oklevelet a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Szakmai munkáját 1965. augusztus 1-jén kezdte egyetlen munkahelyén, a Mindszenti Központi Általános Iskolában. Pályafutása során osztálytanító-osztályfőnök volt, tantárgycsoportos oktatásban a magyar nyelv és irodalmat oktatta. Feladata volt még az

egésznapos oktatás bevezetése, a Zsolnai-módszer alkalmazása az oktató-nevelő munkában, főiskolai hallgatók szakmai gyakorlatának vezetése, tanulmányi versenyekre való felkészítés. Társadalmi tevékenységei: az ifjúsági mozgalomban a szabadidő tartalmas eltöltésének megszervezése, felkészítés kulturális műsorokra, szakszervezeti munkavédelmi feladatok ellátása. A Szülői Munkaközösség összekötő tanára volt sok éven át. Munkáját Kiváló Munkáért kitüntetéssel és tanácsosi címmel ismerték el. Nyugdíjazása után még több éven át tanított, pedagógusi pályája 2009-ben, 44 év után ért véget.

Nagné Dezső Zsuzsanna tanárnő Hódmezővásárhelyen született 1944-ben. A Szegedi Tanítóképző Intézetben végzett 1965-ben. Diplomája megszerzése után tíz évig dolgozott Hódmezővásárhelyen a Dózsa György Általános Iskolában. 1974-től az újonnan épült Hódmezővásárhelyi Kertvárosi Általános Iskola tanítója lett, ahol tíz évig igazgatóhelyettes is volt. A Pedagógus Szakszervezet Városi Bizottságában mint kulturális felelős tevékenykedett. Tagja volt a Pedagógus Szakszervezet Megyei Bizottságának is. Folyamatosan részt vett szakmai továbbképzéseken. Szerette kipróbálni az új módszereket. Szívesen vezetett szakköröket. Sok éven át volt zsűritag tanulmányi versenyeken és kulturális bemutatókon. Munkáját több alkalommal elismerték: Miniszeri Dicsérettel, a szakszervezeti mozgalomban végzett munkáért Dicsérő Oklevéllel, valamint Kiváló Munkáért kitüntetéssel és Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel jutalmazták.

Nagy Rébék Ferencné Lengyel Anikó tanárnő 1943-ban született Zentán. 1965-ben végzett a Szegedi Tanítóképző Intézetben. 9 évig összevont tanyai iskolában tanított. 1974-től az újonnan épült Hódmezővásárhelyi Kertvárosi Általános Iskola tanítója lett. Rövidesen iskolai, majd városi munkaközösség-vezetőnek választották. Rendszeresen fogadott főiskolai hallgatókat tanítási gyakorlatra. Folyamatosan képezte magát, 1986-ban Pedagógusok Intenzív Továbbképzésén frissítette fel diplomáját. Pályája során több szakmai elismerést kapott (Az oktatásügy kiváló dolgozója, Kiváló Peda-

gógus, Pedagógus Szolgálati Emlékérem). Fia, aki több nyelven beszél, diplomata lett. Unokája négyéves. Mai napig jó kapcsolatot ápol kolégákkal, tanítványokkal, szülőkkel. Aktív nyugdíjas életet él, utazik, színházba, hangversenyre jár. Úgy érzi, köszönettel tartozik tanárainak, akik igényes munkára, gyermekszeretetre, folyamatos önképzésre inspirálták.

Dr. Novák Pálné Tábor Edit tanárnő 1944-ben született Békéscsabán. 1965-ben végzett a Szegedi Tanítóképző Intézetben. 1974-ben elvégezte a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán a pedagógia szakot, ahol általános iskolai tanári oklevelet kapott. Tanított 1–4 összevont tanyasi iskolában és két békéscsabai iskolában. Igyekezett innovatív továbbképzéssel fejleszteni szakmai tudását (iskolaotthon kiépítése, Zsolnai-módszer). Békéscsabán élnek férjével, aki szintén pedagógus, két leánya és két unokája van. 39 éves pályáján mindig a gyerekek szeretete adott erőt.

Osznovics Antalné Berár Ilona tanárnő Magyarcsanakon született 1942-ben. 1965-ben szerzett oklevelet a Szegedi Tanítóképző Intézetben. A gyakorlati munkavégzés során kiemelkedő fontosságot tulajdonított elméleti felkészültsége fejlesztésének. A Bajai Tanítóképző Főiskolán matematikai szakmai képzésen, a Csongrád Megyei Pedagógiai Intézetben pedig Környezeti nevelés és Tantervfejlesztő képzésen vett részt. Az oktatásban eltöltött 38 évben folyamatosan képezte magát, és segítette kollégáit munkaközösség vezetőként a napi szakmai munkában. Az alapos szakmai felkészültség és a kiemelkedő szorgalom eredményei jellemezték tanítói tevékenységét. A kerettantervek környezetvédelmi mellékletének kidolgozása tárgyú szakértői publikációs munkában vett részt. Nagy figyelmet fordított a közvetlen lakóhely természeti értékeinek megismerésére, megismertetésére és az értékek védelmére. Felkészültsége, kitartó munkavégzése, elméleti és gyakorlati tevékenysége alapján méltó a megtisztelő Díszoklevél elismerésre.

Patyi Zoltán tanár úr 1943-ban született Désen. 1965-ben szerzett általános iskolai tanítói képesítést a Szegedi Tanítóképző Intézetben.

1965. július 16-tól munkába állt a Bélmegyer Fáspusztai Általános Iskola és Nevelőotthonban. 1976-ban ének-zene tanári szakot végzett a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. 1977. augusztus 1-től áthelyezték Gyulára a remetei Általános Iskola és Nevelőotthonba igazgatóhelyettesnek. 1992-től kinevezték az intézmény igazgatójává. 1999. szeptember 1-től a Békés Megyei Területi Gyermekvédelmi Szakszolgálatba került mint a lakásotthonok szakmai vezetője, mivel a megye megszüntette a gyermekotthonokat. 2005. október 31-én vonult nyugdíjba. Szakgyakorlatával együtt 41 évet dolgozott a gyermekvédelemben, emellett három helyen tanított éneket. Egész felnőtt élete a gyermekekről, a fiatalokról szólt. Igyekezett magát gyakorlatvezető tanára, Bukovinszky Emil egyik mondásához tartani: „A tanításban, a nevelésben mindig a gyerek a fontos.”

Patyi Zoltánné Harmati Ilona tanárnő Oroszázán született 1944-ben. A Szegedi Tanítóképző Intézetben végzett 1965-ben. 1965. július 15-től 2000. március 31-ig a gyermekvédelemben dolgozott: az első 12 évben a Bélmegyer Fáspusztai Általános Iskola és Nevelőotthonban mint tanító, 1977 augusztusától nyugdíjazásáig a Gyulához tartozó remetei nevelőotthonban mint főhivatású nevelő. Évekig a pedagógus munkaközösség vezetője volt. Tagja volt az iskolaérettséget vizsgáló bizottságnak. Három alkalommal vett részt komplex továbbképzésen. A gyermekvédelemben sok szomorúsággal, nehézséggel, tragédiával szembesül az ember. Annál szebbek, emberpróbálóak, emberformálóak az elért eredmények. A tanárnő mindig igyekezett tudása és embersége szerint megoldani a feladatokat. Férje, három gyermeke és az ő családjai által kerek, szép az élete. Köszöni családjának, sok jó kollégájának, neveltjeinek, hogy szeretik, és ő is szeretheti őket.

Dr. Pető Zoltánné Kővári Magdolna tanárnő 1944-ben született Békéscsabán. A Szegedi Felsőfokú Tanítóképző Intézet elvégzése után, 1965-től Sándorfalván, majd Szegeden tanított alsó tagozatban. Szegeden a JATE Bölcsészettudományi Kar pedagógia szakát is elvé-

gezte 1978-ban. Ezt követően a Szeged Megyei Jogú Városi Tanácsnál főelőadóként mint tanulmányi felügyelő dolgozott 1978–1987 között. Innen a szegedi Zrínyi Ilona Általános Iskolába került napközi-vezetőnek, és egyben a Csongrád Megyei Pedagógiai Intézetben is alkalmazták pedagógiai felügyelőként. Szeged város általános iskolái tartoztak hozzá. 1994-ben a Zrínyi Ilona Általános Iskolában igazgatóhelyettes lett. Munkája hatékonyabbá tette és a tanulók önismeretének fejlesztése érdekében a JGYTF-en elvégezte a mentálhigiénés szakot is. Az ott tanultakat szakmai, vezetői munkájában és az iskolai önismereti szakkörben is jól tudta alkalmazni. Három gyermeke, öt unokája van. 2005. január 3-án vonult nyugdíjba.

Péva Sándor tanár úr Battonyán született 1944-ben. 1965-ben fejezte be tanulmányait a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Néhány tanéven keresztül Békés megye kisebb településein tanított mint tanító, majd Szegeden a 600-as Ipari Szakmunkásképző Kollégiumában nevelőtanárnaként alkalmazták. Közben a Szegedi Tanárképző Főiskolán műszaki ismeretek szakos tanári diplomát szerzett. Közlekedéspedagógusként a Közlekedési Felügyelet adott számára munkát. 2001-ben nyugdíjba vonult. A Kulturált Közlekedésért Alapítvány ezüst emlékermet adományozott számára a tanulóifjúság közlekedési nevelése érdekében több mint két évtizeden keresztül kifejtett kiemelkedő színvonalú munkájáért.

Pósa Sándor Józsefné Sziládi Anna Veronika tanárnő Szegeden született 1943-ban. A Szegedi Tanítóképző Intézetben szerzett oklevelet 1965-ben. 1965–1969 között a Baksí Általános Iskolában, 1969-től Kisteleken a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában tanított. 1983. augusztus 1-jétől a szegedi Gagarin Általános Iskolában dolgozott, mely később Kolozsvári téri, majd Móra Ferenc Általános Iskola lett. 40 éves tanítói pályáját 2006-ban fejezte be. Pedagógusi munkája során 1-2. osztályosokat tanított, majd 1-4. osztályig „belekóstolt” az iskolaotthonos oktatásba is. A tehetségesek támogatását, biztatását mindig szem

előtt tartotta. „Én »csak« egy TANÍTÓ NÉNI, PANNI NÉNI voltam, 40 évig” – vallja.

Postás Sándorné Fekete Eszter tanárnő 1931-ben született Békésen. Vezető tanító férje mellett szerette meg a nevelői munkát és a gyerekeket, 1960-ban maga is tanítani kezdett. 1965-ben szerzett diplomát a Szegedi Tanítóképző Intézetben. 1972-ben a bélmegyeri központi iskolába került, nyugdíjazásáig ott tanított. Munkáját mindig kellő elhivatottsággal, a legjobb tudása szerint végezte. Követelményeiben következetes, határozott, célratörő volt. Különös gondot fordított a gyengébb képességű, lemaradó tanulókra. Az alsó tagozat munkaközösség vezetőjeként igyekezett összefogni a kollégákat, számos pályakezdőnek adta át jól bevált gyakorlati tapasztalatait. Segítette, patronálta a gyakorlós tanítójelölteket. A szülőkkel jó kapcsolatot alakított ki. 1982-ben Miniszteri Dicsérettel, nyugdíjba vonulásakor Szolgálati Érdeméremmel jutalmazták. Vallja: „Hosszú, rögös utat jártam végig, de ha újra kezdhetném, ismét ezt a pályát választanám.”

Ramasz Imréné Bandi Magdolna tanárnő Kaszaperen született 1944-ben. A Szegedi Tanítóképző Intézetben végzett 1965-ben. Diplomája megszerzése után nagy lelkesedéssel készült arra, hogy az alsó tagozatos kisgyerekeket tanítsa, nevelje. Az élet részben mást hozott számára. 1965–2002 között összesen 18 évet tanított, 19 évet pedig külföldön töltött, ugyanis férje a Külügyminisztériumban dolgozott. Első kiküldetésük idején két lányuk született. Itthonlétük alatt Budapesten mindvégig ugyanabban az iskolában (XI. kerületi Váci Mihály Általános Iskola) tanított, vagy napköziotthon-vezető volt. Négy unokája van, 13 éve immár boldog nagymamaként éli nyugdíjas éveit.

Rohács Lászlóné Kocsárdi Margit tanárnő 1944-ben született Szegeden. 1965-ben végzett a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Három évig helyettesített Szeged város különböző iskoláiban, ahol sok tapasztalatot szerzett, majd nyugdíjba vonulásáig, 36 éven át a Zrínyi Ilona Általános Iskolában dolgozott. Minden területen kipróbálhatta magát, napközis nevelőként, alsós tanítóként, kisdobos és úttörővezetőként

is élvezhette a tanítás, nevelés örömét. Sok szeretetet adott és kapott tanítványaitól, a szülőktől, munkatársaitól. Szerencsésnek érzi magát, mert 50 évig azt csinálhatta, amit szeret. Arra törekedett, hogy a rábizott gyerekek jól érezzék magukat az iskolában, de fegyelmezettek, szorgalmasak legyenek, fedezzék fel a tudás, segítségadás örömét. Tanítványai a tanulmányi és művészeti versenyeken, valamint az életben is megállták helyüket, boldogok, elégedettek önmagukkal. Kitüntetései között a legkedvesebb az, amit a szülőktől kapott: egy emléklapok „A gyermekek mosolyáért”.

Sándor Béláné Pálvölgyi Zsuzsanna tanárnő 1944-ben született Szegeden. A Szegedi Tanítóképző Intézetben végzett 1965-ben. Friss diplomásként nem kapott állást Szegeden. Egyetlen lehetőség a Forráskút Jerneihegyi iskola volt. Összevont 1–4. osztályt nem volt könnyű tanítani egy pályakezdőnek, de a nehézségek ellenére nagyon szép éveket töltött ott. Kiszomborra került, ahol iskolaotthonos formában folyt a tanítás. Itt a nevelés került előtérbe, amelynek hatékony módszere: a türelem, az empátia, a mosoly és mindenekelőtt a dicséret. Ez a „kulcs” a nehezen kezelhető gyerekekhez. 1981-től nyugdíjazásáig a Szegedi Felsővárosi Iskolában tanított. A legszebb feladatot kapta, ami ezen a pályán létezik: a kicsi óvodásokat írni, olvasni taníthatta. Eredményes módszerekre, lelkiismeretes, alapos felkészülésre volt szükség, mert az alsó tagozat a biztos alap a további tudáshoz.

Sárközi Zoltánné Bálint Margit tanárnő 1939-ben született Kiskundorozsmán. A Ságvári Endre Általános Gimnáziumban érettségizett 1958-ban. Pedagógiai pályafutását képesítés nélküli tanítóként kezdte 1961-ben. Egymást követően három tanyai iskolában tanított. Sok szeretetet és megbecsülést kapott az itt élő szülőktől és gyerekektől egyaránt. Tanítói oklevelét 1965-ben szerezte meg a Szegedi Tanítóképző Intézetben. 1976-tól már belterületi iskolában dolgozott Ruzsán. 1995-ben vonult nyugdíjba.

Sashegyi Tiborné Német Rózsa tanárnő Váradszentmártonban (Rontó) született 1944-

ben. 1965-ben jeles diplomával lépett ki a Szegedi Tanítóképző Intézetből. Szegeden a Rókusi Általános Iskolában kapott tanítói állást, ezután áthelyezéssel a Tarjántelepi I. számú Általános Iskolában dolgozott. Később az Alsóvárosi Általános Iskolában volt alkalmazásban, majd az iskola Klebelsberg telepi Tagiskola vezetőjeként tevékenykedett. Munkáját nagy hozzáértéssel, kiváló pedagógiai érzékkel, felelősségteljesen végezte. Pályafutása során nyitott volt az újdonságokra, újításokra, teli volt megvalósításra váró ötletekkel. Vezetői munkájában elhivatottságra nevelte beosztottjait és pályakezdő kollégáit. A pedagógus pálya iránt maga is maximálisan elhivatott volt, fáradtságot nem ismerve mindent elkövetett tanítványai és beosztottjai érdekében. 1975-ben Miniszteri Dicséretben részesült.

Stermeiczky Istvánné Kürti Irma tanárnő Békéscsabán született 1941-ben. Szeghalmon érettségizett. Ezután képesítés nélküli nevelőként egy évig Füzesgyarmaton, tíz évig Vésztőn tanított. Közben elvégezte levelező tagozaton a tanítóképzőt. 1965-ben kapta meg a tanítói oklevelet Szegeden, jó minősítéssel. Később, 1968-ban tanári oklevelet is szerzett szintén Szegeden, rajz szakon. 1971-ben Fejér megyébe került, ahol Soponyán három évig, Csóron öt évig, Székesfehérváron a Vörösmarty Mihály Általános Iskolában tizenhét és fél évig tanított. Innen ment nyugdíjba 1996-ban. Nyugdíj után még nyolc éven át más iskolában is tanított. A tanítás számára hivatás volt. Több elismerést és jutalmat is kapott, de a legnagyobb jutalom a tanítványai szeretete volt.

Dr. Szabó Józsefné Horváth Éva tanárnő 1943-ban született Orosházán. 1965-ben szerzett tanítói oklevelet a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Vallja: 18 évesen a szakmaválasztás az ő akarata volt. Az 1965–2006 közötti, 40 évig tartó munkálkodása során egy idő után már nem ő volt a választó, hanem a szakma. Mindvégig osztálytanító maradt egy intézményben, Szegeden, igaz, annak két iskolájában, a 2. sz. Gyakorlóban és az összevont Gyakorlóban. Mindkét intézmény szerves része a mai napon a díszoklevelet adó Juhász Gyula Pedagógusképző Karnak, s a tanárnő

büszke erre, valamint arra is, hogy pályája utolsó éveiben matematika szakvezetőként hivatását taníthatta. Megkapta a vezető pedagógusi minősítést és a Pro Iuventute Emlékplakettet, 2006-ban pedig a Pedagógus Szolgálati Emlékérmét.

Szalai Attiláné Jávor Mária tanárnő Szegeden született 1943-ban. A Szegedi Tanítóképző Intézetben végzett 1965-ben. Ez évben nevezték ki napközitthon-vezetőnek a Tiszaszígi Általános Iskolában. A gyerekek szívesen vettek részt szabadidős foglalkozásain. Szakmailag folyamatosan képezte magát. Elvégezte a Lovász Gabriella és a Zsolnai programot, hogy az alsó tagozatos gyerekeket maradéktalanul fel tudja készíteni tanulmányi munkájukban. A helyi napközis munkaközösség és a területi munkaközösség vezetésével is megbízták. Diplomamegújító tanfolyamát vizsgadolgozat megvédésével sikeresen zárta. Munkája során gyermekvédelmi megbízottként is tevékenykedett, amiért több alkalommal elismerésben részesítették. A szülői munkaközösséggel összefogva színvonalas gyermek- és családi programokat szervezett. 1987-ben a Pedagógusnap alkalmából miniszteri kitüntetésben részesült. 34 éven keresztül mint helyi pedagógus aktívan részt vett a község életében.

Turai Gézáné Nagy Katalin tanárnő 1944-ben született Szegeden. A Szegedi Tanítóképző Intézet nappali tagozatán végzett 1965-ben. Pályakezdőként tanított Forráskúton, Kübekháza és két szegedi iskolában is. 1969-ben a szegedi Béketelepi Általános Iskolában kapott végleges állást, ahol 30 évig, nyugdíjazásáig tanította az első és második osztályos kisdíjakat. Többféle módszerrel tanított, tudását folyamatosan fejlesztette. 1986-87-ben a bajai Eötvös József Tanítóképző Főiskolán elvégezte a Pedagógusok Intenzív továbbképzését. Több évig volt munkaközösség-vezető, szakvezető, tartott városi bemutató órákat is. Munkája elismeréseként Miniszteri Dicséretben, Kiváló Munkáért és Kiváló Úttörővezető kitüntetésben részesült, majd 1999-ben, nyugdíjba vonulásakor megkapta a Pedagógus Szolgálati Emlékérmét.

Varga István József tanár úr 1943-ban született Csongrádon. A középiskolát Szegeden végezte. 1965-ben szerzett tanítói oklevelet a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Aktívan sportolt, képezte magát. Testnevelő tanári diplomája megszerzése után szakmunkásképzőben, majd 1972 és 2002 között a csongrádi gr. Széchenyi Általános Iskola testnevelés tagozatán tanított. 1986-ban akkori igazgatójával együtt az országban először itt vezették be a mindennapos testnevelést. Tanítványaitól következetesen követelt. Különös gondot fordított a tanulók állóképességének növelésére. Elvárásaiban a gyermekek képességeit figyelembe vette, de nem mondott le sohasem a fejleszhetőségükről. Tanítványai közül sokan jó eredményeket értek el városi, megyei, országos versenyeken, sőt a magyar nemzetet is képviselték. Szakmai munkájáért sok tanítványa hála. A sport megszerettetése, a mozgásban rejlő örömök felfedeztetése munkájának meghatározó része volt.

Varga Pálné Kis Katalin tanárnő Mezőtúron született 1943-ban. A Szegedi Tanítóképző Intézetben szerzett oklevelet 1965-ben. Tanítói pályafutását 1965-ben Battonyán kezdte. Kiskundorozsmán a Nagyközségi Tanácsnál négy évig dolgozott. Ezt követően kapott tanítói kinevezést a szegedi Jerney János Általános Iskolában. Itt osztálytanítóként, napközis nevelőként, majd kollégájának nyugdíjazását követően napközis munkaközösség vezetőként tevékenykedett. Tanítói pályafutása alatt több kitüntetést kapott, melyekkel kiváló munkáját és a pedagógusként eltöltött szolgálati idejét jutalmazták. A mai napig aktív tagja a Pedagógus Szakszervezetnek. Nyugdíjazásáig a Jerney János Általános Iskolában tanított.

Varjú Péter tanár úr Endrődön született 1942-ben. 1965-ben szerzett tanítói oklevelet a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Tanítói pályáját a Békés megyei Bucsán kezdte, majd Szeghalmon és Tiszatenyőn folytatta, s végül 1970 januárjában Kisújszállásra került. „Vándorlásának” oka, hogy előbb Szeghalmon, majd Kisújszálláson az edzők felfigyeltek egyesületbeli futballozására. Ezen öt év alatt tanított első osztályt, másodikat és negyediket. Szeghal-

mon egy évig orosz nyelvet is tanított felső tagozatban, mert nem volt szakos tanár – szerette és jól is tudta az orosz nyelvet. 1972-ben elvégezte a Szegedi Tanárképző Főiskola testnevelés szakát. Ezt követően felső tagozaton tanított testnevelést 33 éven át.

Vas László Vencelné Tihanyi Katalin tanárnő 1944-ben született Somogyárdon. 1965-ben szerzett oklevelet a Szegedi Tanítóképző Intézetben. 1965. augusztus 1-jével a Pusztamérgesi Általános Iskolában kezdte meg szolgálatát. Negyven éven át saját faluja általános iskolájának tanítója volt. 1–4. osztályokban végezte oktató-nevelő munkáját. Tanított a felső tagozatban és napközi otthonban is. Az 1–4. osztályos Szakmai Munkaközösség vezetője volt 6 éven át. Az általános iskolában bevezető számítógépes tanítás úttörőjeként programokat állított össze. A Szegedi Pedagógiai Intézet a szakmai felügyelet segítségével oktatófilmeket készített anyanyelvi és matematika óráiról. Iskolájában szakszervezeti titkárként igyekezett pedagógus kollégái és a technikai dolgozók anyagi és erkölcsi megbecsülését segíteni. 2000-ben ment nyugdíjba, de 2005-ig tanított. Munkáját többek között Kiváló Munkáért kitüntetéssel, Karácsony Sándor Díjjal és Eötvös József Emlékéremmel ismerték el.

Vas Sándorné Pataki Anikó tanárnő Szentesen született 1943-ban. A Szegedi Tanítóképző Intézetben végzett 1965-ben. Az oklevél átvétele után Nógrád megyében, Szirákon kezdte meg munkáját. 1970-ben pályázat útján került Pusztamérgesre, 1–8. osztályos, nagy létszámú napközis csoport vezetője lett. Közreműködésével sikerült később a csoportbontást kiharcolni. Sok feladatot vállalt a nyári táboroztatások, az osztálykirándulások szervezésében, a seregszemlékre való felkészítésben. 1975-től az 1–4. osztályos tanítók csoportjába kapott kinevezést, ahol 2000-ig dolgozott. 2000-től mint nyugdíjas ismét napközis nevelő lett az 5–8. osztályos összevont csoportban. Munkája mellett táncsoportot is vezetett, seregszemlék, sportversenyek aktív résztvevője volt. Tevékenyen részt vállalt a szakszervezeti munkában is. Munkájáért számos kitüntetésben, többek között Oktatási Miniszteri Dicsé-

retben részesült. A Pedagógusok Szakszervezete Eötvös József Emlékéremmel jutalmazta.

Vaszkó Tamásné Dénes Éva tanárnő 1944-ben született Püspökladányban. 1965-ben szerzett tanítói oklevelet a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Negyvenkét évig tanított. A diploma megszerzése után 20 évig alsó tagozatos gyerekekkel foglalkozott. 1985-től felső tagozaton és hatosztályos gimnáziumban tanított matematikát. A tanítóképző és a 20 év gyakorlat nem volt hiába való. Sokat tanult, és nagyon szeretett tanítani az alsó tagozaton. Kiváló módszertani iskola kicsiket oktatni, a konkrét valóságtól eljutni a különböző absztrakciós szintekig, fejleszteni a készségeket, képességeket, megérteni a tanulók gondolkodását. A 10–14 éves korosztály más feladatot és más élményeket jelentett. A kognitív élmények, a szakkörök, csoportfoglalkozások inspiráló hatásai, a tantárgy megszerettetése igazi örömet adott számára. Tanítványai országos szinten is kiemelkedő eredményeket értek el különböző versenyeken. A munka és a család volt az élete, három lánya és hét unokája van.

Vichálné Szentgyörgyi Zsuzsanna tanárnő pályáját egy gábortelepi részbenosztott iskolában kezdte, négy év után Kötegyánban folytatta. 1975-től a békéscsabai 10. számú Általános Iskolában, 1979-től a békéscsabai József Attila Általános Iskolában tanított. 1987-től a békéscsabai Tanítóképző Főiskola szakvezetője volt 2000. évi nyugdíjba vonulásáig. Legtöbbször elsősöket tanított. Mindig elámult attól, ahogyan megtanultak írni-olvasni. Boldog hogy részese lehetett ennek a csodának! Szerencsés embernek vallja magát, mert az volt a hivatása amit a hobbija: a TANÍTÁS!

Waldmann Józsefné Balázs Magdolna tanárnő 1943-ban született Kondoroson. 1962-ben érettségizett a békéscsabai Rózsa Ferenc Gimnáziumban. Utána a Szegedi Tanítóképző Intézetbe került, ahol 1965-ben végzett. Pályájára, emberségére, gyermekszeretetére nagy hatással volt az ott töltött három év. A tanárok, a légkör, a kollégiumi évek mind meghatározó élmények voltak számára. 1965-től két évig Hódmezővásárhelyen, majd Tápén tanított, ezt követően 1975-től a szegedi Művelődésügyi

Osztályon főelőadóként dolgozott. 1981-től 23 évig tanított szeretett iskolájában, a szegedi Madách Imre Általános Iskolában. 1981-től 2004-ig dolgozott itt, ez volt egyben utolsó munkahelye is. 2005. január 1. óta nyugdíjas, tele e szép pálya élményével, tapasztalatával. Munkáját Kiváló Munkáért kitüntetéssel (1986) és Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel (2004) ismerték el.

Dr. Wébel Dezső tanár úr 1942-ben született Kolozsváron. 1965-ben szerzett tanítói oklevelet a Szegedi Tanítóképző Intézetben. 1972-ben elvégezte a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola rajz szakát, 1983-ban pedig az ELTE-n

a népművelés szakot. 1984-ben szerezte meg a pedagógiai tudományok doktora címet. Másfél évtizedig tanult, hogy közel négy évtizedig taníthasson. Tanított tanyán, falun és városokban. Alsó és felső tagozaton, középiskolában és főiskolán. Vezetett általános, közép- és felsőoktatási intézményt. Több generációt nevelt, oktatott, 7 éves kortól a felnőttkorig. Munkásságát többek között az alábbi kitüntetésekkel ismerték el: TIT Békés Megyei Szervezete Elismerő Oklevél (1976), TIT Aranykoszorús Emlékplakett (2000), Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett (2000), Magyar Köztársaság Bronz Érdemkereszt (2003).

2015. AUGUSZTUS 29. 12 ÓRA

A Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Tanácsa vas díszoklevelet adományoz a következő kollegáknak:

Nemes Csaba Sándor tanár úr 1927-ben született Szegeden. A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán szerzett általános iskolai tanári oklevelet 1950-ben. Pedagógusi pályáját Kiskunfélegyházán kezdte mint általános iskolai tanár, majd Budapestre került a Tankönyvkiadó Vállalathoz mint természettudományi lektor. 1952-ben visszakerült Szegedre. Tanított általános iskolai tanárként a Zalka Máté Általános Iskolában. Tanársegéd volt a főiskola Biológia, majd Mezőgazdasági Tanszékén. 1962-től a további éveket a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Csongrád Megyei Szervezeténél töltötte mint természettudományi szaktitkár. 1988-ban ment nyugdíjba. Kitüntetései: Munka Érdemrend Bronz Fokozat (1969), Szocialista Kultúráért Érdemérem (1978), TIT Kiváló Dolgozó (1982), Munka Érdemrend Ezüst Fokozata (1987). TIT Aranykoszorús Jelvényt, valamint számos oklevelet kapott. 2000-ben Aranydiplomás Pedagógus, 2010-ben Gyémántdiplomás Pedagógus lett.

Dr. Papp Lászlóné Kály Katalin tanárnő Mátészalkán született 1925-ben. 1950-ben szerzett oklevelet a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán földrajz–természetrájz–az ember éle-

te–testnevelés szakon. Utána egy évig a szegedi Móra Ferenc iskolában tanított. Aztán a Tisza-parti Általános Iskolába került, ahonnan 1960-ban a Rókus I. Általános Iskolába helyezték át. Rókuson már csak testnevelést tanított 1983-ig, nyugdíjba vonulásáig. Utána mint nyugdíjas a Makkosházi Általános Iskolában volt napközis tanár 1996-ig. 71 éves koráig tanított. „A gyermekek és szakmám szeretete adta meg az erőt és kitartást a 46 évig való tanításhoz” – vallja.

A Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Tanácsa gyémánt díszoklevelet adományoz a következő kollegáknak:

Berkes Lajosné Dinnyés Regina tanárnő 1932-ben született Budapesten. Az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola matematika–kémia szakán végzett 1955-ben. A diploma átvétele után visszatért szülővárosába Túrkevére a Kossuth utcai Általános Iskolába tanítani, ahol a gyakorló tanítását is végezte. 1957-ben került fel Budapestre, a VI. kerület Lovag utcai Általános Iskolába. Tíz év után áthelyezték a VI. kerületi Szív utcai Általános Iskolába, ahol a nyugdíjazásáig – 1987-ig – mindkét tantárgyat tanította. Nyugdíj után még további egy évig óraadóként foglalkoztatták.

Budai József tanár úr Erdőkürtön született 1931-ben. A Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika–fizika szakán szerzett általános iskolai tanári oklevelet 1955-ben. Gyakorlóévéát az Egyek-Újtelepi általános iskolánál töltötte. Innen áthelyezését kérte Erdőkürtre szülőfaluja részben osztott általános iskolájába. Itt igazgató, beosztott nevelő és a község közművelődési intézményeiben tiszteletdíjas vezető volt 54 évig, tanári állása mellett. 1991 decemberében ment nyugállományba. 84 évesen, számos elismerés, kitüntetés részeseként ma is folytatja közéleti tevékenységét faluja szlovák nemzetiségi lakóival együtt. Erdőkürt vezetése díszpolgári címet adományozott számára 50 éves közéleti tevékenysége elismeréseként. Arany Díszoklevelét 2005-ben vehette át.

Bondor Sándor tanár úr Hosszúpályiban született 1933-ban. Az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola matematika–kémia szakán szerezte diplomáját 1955-ben. Gyakornoki évét az 1954/1955-ös tanévben a Tizsaszentimrei Általános Iskolában töltötte, majd a diploma átvétele után ide tért vissza, és nyugdíjba vonulásáig, 1993-ig ebben az intézményben oktatta szaktárgyait. Volt osztályfőnök, munkaközösség-vezető. Kivette részét a település több generációjának neveléséből, társadalmi szerepvállalásával a község életkörülményeinek fejlesztéséből mint a Tizsaszentimrei Községért Egyesület elnöke. Elnyerte a „díszpolgári” címet. Felesége szintén tanár, két gyermekük, négy unokájuk és két dédunokájuk van. A családból lánya folytatja a pedagógusi hivatást.

Csizmadia Józsefné Korda Mária tanárnő 1934-ben született Szegeden. Iskoláit szülővárosában végezte, négy gimnáziumi osztály után a tanítónőképzőbe járt, majd a Szegedi Pedagógiai Főiskolára iratkozott be. Biológia–földrajz szakon szerzett diplomát 1955-ben. Első munkahelye az orosházi I. sz. Általános Iskola volt, majd Kistelek (másfél év) és Domaszék (2 év) általános iskolái következtek. 1964-től a szegedi 600. sz. Iparitanuló Intézetbe került, és itt dolgozott nyugdíjazásáig. 2005-ben a SZTE Juhász Gyula Tanárképző

Főiskolai Karon Arany Díszoklevelet vehetett át.

Forgó Gyula tanár úr Kecskeméten született 1932-ben. A Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika–fizika szakán végzett 1955-ben. Pályája kezdetén három évig Békés megyében tanított: tanárjelöltként Vésztőn, majd az azt követő két évben Szeghalom község fiúiskolájához kérte áthelyezését. Ezután Ásotthalomra került, ott igazgató-helyettesi beosztást kapott, melyet egészen nyugdíjazásáig be is töltött. Szaktárgyait tanította, igaz, csak heti nyolc órában. A szegedi JATE-n matematika szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett 1967-ben. A felnőttoktatásban is tevékenyen részt vett. A szegedi Radnóti Miklós Gimnázium kihelyezett tagozatán 12 évig tanított matematikát felnőtt hallgatóknak. Munkáját több alkalommal ismerték el jutalmakkal, kitüntetésekkel. A Kiváló Pedagógus kitüntetést a Parlamentben vette át 1988-ban.

Forgó Gyuláné Muskó Ilona tanárnő Királyhalmon született 1934-ben. A Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika-fizika szakán végzett 1955-ben. A Békés megyei Szeghalmon tanította három évig szaktárgyait. Kérésére – házasságkötés kapcsán – került Ásotthalomra, és egészen nyugdíjazásáig ott is maradt. Szaktárgyain kívül tanított rajzot, éneket, gyakorlati foglalkozást, testnevelést is a kedvezőtlen szaktanári ellátottság miatt. Évekig volt úttörő csapatvezető, elősegítve a gyerekek közösségi nevelését. Tanítványai nagy számban jelentkeztek továbbtanulásra, és ott kiválóan megállták helyüket. Munkájával elégedett volt a szakmai felügyelet. Szolgálati ideje alatt több elismerést és jutalmat kapott. A művelődésügyi miniszter 1989-ben Pedagógus Szolgálati Emlékéremet adományozott számára.

Juhász Imre tanár úr 1931-ben született Budapesten. Az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola matematika–kémia szakán 1954-ben fejezte be tanulmányait. Tápiószőlőre került, itt tanított egy évig. 1955-ben államvizsgázott, és megkapta oklevelét. 1972-ig tanított Szőlőszőn, majd a szigetmonostori iskola igazgatója lett. Itt jött rá, hogy számára a tanítás és nem a vezetés jelenti az igazi elhivatottságot. Így ke-

rült a szentendrei Izbégre 1982-ben. Innen 1991 novemberében ment nyugdíjba. Még ebben az évben Érdre költözött, ahol a Teleki Sámuel Általános Iskolában napközis tanárként tanított. 2005-ben Arany Díszoklevelet vehetett át.

Kováts Alajos tanár úr 1933-ban született Gyulán. 1952-ben lett a Szegedi Pedagógiai Főiskola hallgatója matematika–kémia szakon. 1954-ben az újlengyeli Általános Iskolához neveztek ki tanárjelöltként. Sikeres államvizsga után, 1955-től nyugdíjba menetelig volt az iskola pedagógusa, és 1956-tól 2004-ig az iskola igazgatója is. Igazgatói munkája mellett 30 éven át vezette a kémia szakmai munkaközösséget a dabasi járásban. Szervezte a kémia szaktárgyi versenyeket mint zsűri elnök. Részt vett a TIT Pest megyei kémia szakosztályának munkájában. Igazgatói és szakmai munkája elismeréseként az alábbi kitüntetések kapták: az Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1965), Kiváló Pedagógus (1987), Pedagógus Szolgálati Emlékérem (1993).

Dr. Kőkuti Lajosné Ótott Klára tanárnő 1934-ben született Szegeden. 1955-ben szerzett földrajz–rajz szakos általános iskolai tanári diplomát a Szegedi Pedagógiai Főiskolán. Gyakorló évét Csorváson töltötte. 1955-től 1960-ig a Domaszéki Zöldfás Iskolában dolgozott tanári beosztásban. 1960-ban került a szegedi Dózsa György Általános Iskolába, majd 1962-től a mai Alsóvárosi (akkor Hámán Kató) Általános iskolában folytatta tanári tevékenységét nyugdíjazásáig. Oktató-nevelő munkája elismeréseként 1971-ben Miniszteri Dicséretben, 1978-ban Kiváló Munkáért kitüntetésben részesült. 1987-ben Kiváló Pedagógus kitüntető címet vehetett át a Parlamentben, 1989-ben Pedagógus Szolgálati Emlékérmet kapott. 1995-ben vonult nyugállományba. Arany Díszoklevelet 2005-ben kapott.

Matécz Ferencné Németh Erzsébet tanárnő 1930-ban született Érden. 1955-ben szerzett oklevelet az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola matematika–fizika szakán. 1954–56-ig a Lébényi Általános Iskolában tanított. 1957-től az Érdligeti Általános iskola, majd 1958 szeptemberétől az Érdi Általános Fiúiskola pedagó-

gusa lett. Az első tanévben a napközis csoportot vezette. Ennek az iskolának többször változott a neve, sőt a helye is, de a tanárnő itt maradt egészen 1991-ig. 1996-tól öt tanéven át alsó tagozatos iskolaotthonos csoportokkal foglalkozott korábbi munkahelyén, illetve egy tanéven át az érdi Gárdonyi Géza Általános Iskolában. Összességében 42 évet töltött a pedagógiai pályán. Nyugdíjasként is örömet jelentett számára ez a „munka”. 2005-ben Arany Díszoklevelet kapott.

Mészáros István tanár úr 1932-ben született Taksonyfalván, a mai Szlovákia területén. Általános iskolai tanulmányait Taksonyfalván, a középiskolát Budapesten végezte. Ezt követően az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola matematika–fizika szakára nyert felvételt, ahol 1955 júniusában diplomázott. Mindig kis falvakban tanított, 3 évig igazgató-helyettes, majd 10 évig igazgató volt. 30 évig mint képviselő vett részt a falvakban adódó gondok megoldásában, 4 évig alpolgármesterként tevékenykedett. Egy gyermeke van, aki szintén pedagógus, sőt az unokája is ezen a pályán dolgozik. 1992-ben ment nyugdíjba a Pitvarosi Általános Iskolából.

Pálmai József tanár úr 1933-ban született Szolnokon. A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola földrajz–biológia szakán végzett 1955-ben. Diplomaszerezés után Forráskúton és Szatymazon dolgozott. 1960-tól 1993-ig szakfelügyelő, majd megyei vezető szakfelügyelő Csongrád megyében, földrajz–biológia szakon. Munkáját Kiváló tanári kitüntetéssel jutalmazták 1972-ben. 2005-ben Arany díszoklevelet kapott a SZTE Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karán.

Dr. Pásztor Jakabné Kubinyi Ágnes tanárnő 1934-ben született Makón. A Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika–fizika szakán szerzett oklevelet 1955-ben. 1954-ben mint gyakorlóévest Mindszentre helyezték a Központi Általános Iskolába. A diploma megszerzése után véglegesítették. 1956-ban Verpelétre, majd 1958-ban Szegedre került. Ettől kezdve Szegeden tanított 26 éven át a Hámán Kató Általános Iskolában, ahonnan 1989-ben ment nyugdíjba. Hivatását 35 évig gyakorolta.

Petryty Jakab tanár úr 1932-ben született Bácsalmáson. Az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskolán szerzett oklevelet biológia-rajz szakon 1955-ben. Gyakorló évét és az azt követő évet a Madarasi Általános Iskolában töltötte. 1956-ban szülőfalujába, Bácsalmásra került a Vörösmarty Mihály Általános Iskolába, ahol szaktárgyait tanította 20 évig. Az iskola könyvtárosa is volt alapfokú könyvtárosi végzettséggel. 1970-től 1973-ig iskolájának igazgatója. Óraadóként tanított a bácsalmási Hunyadi János Gimnáziumban és a helyi szakmunkásképző iskolában is. 1976-ban a JATE Ságvári Endre Gyakorló Általános Iskolájában napközis tanár lett, majd politechnikát tanított jó eredménnyel. 1981-ben rajztanári és könyvtárosi állást kapott a Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumban, nyugdíjazásáig itt tanított. Munkáját itt is pedagógiai és emberi kvalitásának megfelelően igyekezett végezni. 1988-ban középfokú könyvtárkezelői szakvizsgát tett. 1994. évi nyugdíjaztatása után még két évig dolgozott volt iskolájában. Szolgálati ideje 41 év. 1994-ben Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel tüntették ki. 2005-ben Arany Díszoklevelet kapott.

Regéczy Leoné Dőry Aranka tanárnő 1921-ben született Győrben. A székesfehérvári Ferencz József Nőnevelő Intézetben szerzett tanítói oklevelet 1939-ben. Erről a tényről 2014-ben Gránit Díszoklevelet kapott Szeged Város Önkormányzatától. 1942-ben Bátán, majd 1944-től 1951-ig Bácsalmáson tanítói, illetve tanári munkát végzett. 1951-től 1956-ig a Baja-Kiscsávolyi Iskola igazgatója volt. 1955-ben általános iskolai tanári oklevelet szerzett a Szegedi Pedagógiai Főiskola természetrajz-kémia szakán. 1956-tól 1976-ig a Bajai Ének-zenei Általános Iskola tanáraként mint biológia-kémia szakos dolgozott. Innen ment nyugdíjba igazgatóhelyettesként 1976-ban. Ettől kezdve szegedi lakosként tíz évig a Szilléri, Záporkerti iskolákban óraadóként tanítói, tanári, napköziotthon-vezetői munkát végzett. 2005-ben Arany Díszoklevelet vehetett át.

A Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Tanácsa arany díszoklevelet adományoz a következő kollegáknak:

Bege Mártonné Dara Mária tanárnő 1943-ban született Nagybaracskán. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán végzett 1965-ben. Kunmadarason kezdett tanítani, majd Kunszentmiklóásra került. Fontos volt számára, hogy megtanítsa tanulni a tanítványait. Kétszer kapta meg a „Kiváló munkáért” kitüntetést. Nyugdíjazása után matematikát tanított az iskola matematika–sakk irányultságú tagozatos osztályában. Tanulói szép eredményeket értek el. Aktív tanári pályáját 2004-ben fejezte be. Vallja: „aki a tanári pályát választja, olyan életpályát választ, amelyben nem az a fontos, hogy hány évet töltünk benne, hanem az, hogy milyen tartalommal töltjük meg azt. Mert nem pusztán a saját életünkért vagyunk, voltunk felelősek, hanem azokért a gyerekekért is, akikkel tanárként kapcsolatba kerültünk. Lehet, hogy elfelejtették, mit tanítottunk nekik, de soha nem fogják elfelejteni, hogy hogyan érezték magukat óráinkon. Számomra nagyon fontos volt, hogy miként éreztem magam a pályán. Voltak nehézségek, de sokkal több örömet, sikert, szeretetet adott a tanítás.”

Bokor Pálné Tóth Irén tanárnő 1942-ben született Lajosmizsén. Az ócsai Bolyai J. Gimnáziumban érettségizett. 1961-ben lett a Szegedi Tanárképző Főiskola hallgatója. Itt a Pest Megyei Tanács Művelődési Osztályának társadalmi ösztöndíjasaként tanult. 1965-ben szerzett általános iskolai tanári diplomát matematika–fizika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakon. Ezután a Pest megyei Táborfalva-Tábori Általános Iskolában kezdte el tanári működését. 1972. január 15-től a Lajosmizsei Központi Általános Iskolában tanított több mint 30 éven keresztül. A Pedagógus Szakszervezetnek 1963 óta tagja.

Borsos Ernőné Megyes Anna tanárnő 1943-ban született Újhartyánban. 1965-ben szerzett diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán. 1965. augusztus 1-től 10 éven keresztül a hernádi általános iskolában tanított.

ta szaktárgyait. 1974-ben itt kapta első kitüntetését, a Miniszteri Dicséretet. Közben járási munkaközösség vezetői feladattal bízták meg. 1976-tól nyugdíjba vonulásáig, 2005-ig az inárcsi általános iskola tanára. 1981-től szakfelügyelői, majd szaktanácsadói munkát végzett Pest megyében. Az itt eltöltött 10 évben nagyon sokat tanult. Rendszeresen részt vett továbbképzéseken: intenzív tanfolyam matematikából, Fizikatanári ankét, Bolyai Vándorgyűlés. Kipróbálhatta dr. Karácsony Rezső fizika tankönyveit. 1987-ben Kiváló Munkáért kitüntetés, 1991-ben a Fizikai Társulat javaslatára Miniszteri Dicséretet kapott. 2005-ben Szolgálati Érdeméremmel jutalmazták.

Farády Géza Gyuláné Ládai Klára tanárnő Tökölön született 1931-ben. A szolnoki Bánffy Katalin Leánygimnáziumban érettségizett. Az 1952/53-as tanévben képesítés nélküli tanítói munkát vállalt a szolnoki Rákóczi úti Állami Általános Iskola negyedikes osztályában. 1953-ban a Jászberényi Tanítóképzőben megszerezte a tanítói képesítést, így 1953 szeptemberétől már hivatásos tanítónak dolgozott. Munkahelye 1953-tól 1987-ig, nyugdíjba vonulásáig a szolnoki Beloianisz úti Állami Általános Iskola volt. 1961-ben sikerrel felvételizett a Szegedi Pedagógiai Főiskola levelező matematika–fizika szakára. Ugyanekkor elkezdte tanítani a két tárgyat. 1965-ben szerezte meg a matematika–fizika szakos általános iskolai tanári oklevelet. A nyugdíj előtti utolsó években napközis nevelőtanárként dolgozott.

Félix Józsefné Győri Ida tanárnő 1942-ben született Békésszentandrásán. 1965-ben szerzett oklevelet a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán. 1965-től 2004-ig, nyugdíjazásáig Békéscsabán tanított közel 40 éven át. Sok öröme volt a tanításban. A gyerekek szerették, a szülők és a pedagógus társak elismerték munkáját. Több mint 20 évig volt a város egyik legnagyobb iskolájának, a 2. számú Általános Iskolának az igazgató-helyettese. Nagy felelősség hárult rá, de mindig a gyerekek érdekeit tartotta szem előtt. Városi munkaközösség vezetői feladatokat is ellátott, valamint alternatív fizika és matematika tankönyv

bírálója és kipróbálója volt. Munkáját becsületesen és következetesen végezte. Arra nevelte tanítványait, hogy tiszteljék szüleiket, tanárait és egymást is, és küzdjenek céljaik megvalósításáért. Ha újra kezdené, ismét a pedagógus pályát választaná. Örül, hogy 50 év után átveheti aranydiplomáját.

Greman József tanár úr 1942-ben született Cegléden. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–kémia–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán végzett 1965-ben. Diplomája megszerzése után a Nógrád megyei Kisterenye Gimnáziumában kapott állást feleségével együtt. Néhány év múlva a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen kémiantanári oklevelet szerzett. 1977-ben munkahelyi balesetet szenvedett kollégiumi nevelőtanárként. Szemésérüléssel balesete következményeként 1987–1989 között a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségében a hasonló helyzetben lévő fiatalok rehabilitációját koordinálta. 1989-től 2002-ig a hadkötelezettségüket polgári szolgálat formájában teljesítők ügyintézője lett Pest megyében. 2002-ben a hadkötelezettség megszűnésével véglegesen rokkantsági nyugállományba került.

Greman Józsefné Fekete Anna tanárnő Munkácson született 1942-ben. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–kémia–orosz szakán végzett 1965-ben. Jó sorsa alkalmat adott rá, hogy kétszer is újonnan alakuló középiskola tanári karában dolgozhasson. Pályakezdőként a nógrádi bányászgyerekeknek nyíló Kisterenyei Gimnáziumban tanított matematikát, ezért tanulmányait a Kossuth Lajos Tudományegyetemen folytatta. Itt középiskolai tanári oklevelet szerzett. Az orosz nyelvet a Lomonoszov Egyetemen tökéletesítette. Dolgozott Nagykátán kollégiumi nevelőtanárként is a tanítás mellett. 1987-ben meghívást kapott a Tápiószecsői Katonai Szakközépiskola létrehozásának, majd beindításának megszervezésére. Itt a közismereti szakok igazgatóhelyetteseként dolgozott nyugdíjba vonulásáig. Két gyermeke, négy unokája van. 32 boldog évet töltött a pedagógus pályán.

Dr. Giricz Béla tanár úr Hunyán született 1939-ben. Először tanítói oklevelet szerzett,

majd a Szegedi Tanárképző Főiskola földrajz–rajz szakán végzett 1965-ben. A középiskolai tanári diplomát is megszerezte mindkét szakterületéről. 1984-ben természettudományi doktor tudományos fokozatot ért el. Szaktárgyait igen sikeresen tanította az általános és középiskolákban egyaránt, tanítványai kiemelkedő eredményeket értek el. Rajz munkafüzet, rajz-tanterv és módszertan kísérleteket, tankönyvbírálatot, felvételi feladatlap véleményezést végzett több éven keresztül. Publikációinak száma meghaladja az 50-et. A tanítás mellett volt munkaközösség-vezető, igazgató-helyettes, igazgató, megyei rajzszakfelügyelő, szaktanácsadó, országos középiskolai földrajzszakértő, országos érettségi elnök. Igazán a tanulók és a pedagógusok között érezte jól magát, ezért nem vállalt el több felkínált vezetői állást. Véleményére a felettesei is kíváncsiak voltak, tanácsait megfogadták. Elismerések, jutalmak, kitüntetések mellett 40 évet töltött hivatásszerűen a pedagógus pályán.

Hódi Attiláné Veszelo vszki Veronika tanárnő szegeden született 1942-ben. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán szerzett diplomát 1965-ben. Szeretettel emlékszik az 1961–1965 között eltöltött főiskolás éveire és a pedagógus pályán ledolgozott harmincöt tanévre, melyet Csongrád, Hidas, Pusztamérges, Szőreg, Szeged: öt helység öt iskolájában, hét igazgató irányítása alatt töltött el. Volt osztályfőnök, úttörőcsapat-vezető, vándortáborokat is vezetett. A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola külső szakvezető tanára volt fizikából. Szakszervezeti feladatokat is ellátott. Mindenütt jól érezte magát. Nagyon szeretett tanítani, ma sem választana más pályát, bár azóta sokat változott a világ. Egyedül él, de nem magányos. Két gyermeke van és öt aranyos unokája.

Kis Éva Julianna tanárnő Debrecenben született 1943-ban. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–kémia–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán szerzett diplomát 1965-ben. 1965. augusztus 1-től 1969-ig Zircen, majd 1969. november 1-től Kecskeméten, a Zrínyi Ilona Általános Iskolában tanított. 1995.

június 26-án munkaviszonyát megszüntette szülei betegsége miatt. 1995. december 27-től előnyugdíjas lett.

Kis László tanár úr Nagykőrösön született 1942-ben. 1965-ben szerzett oklevelet a Szegedi Tanárképző Főiskolán biológia–földrajz–testnevelés szakon. 1966-ban a nagykőrösi II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában kezdett tanítani. 1968-ban felvételt nyert a Debreceni Tudományegyetem biológia kiegészítő szakára, ahol középiskolai tanári diplomát szerzett biológia szakon. 1971-ben a nagykőrösi Toldi Miklós Szakközépiskolában folytatta tanári munkáját. 1973-ban a nagykőrösi Arany János Gimnáziumban nyert tanári alkalmazást. 1994-ben egészségügyi okok miatt kénytelen volt tanári munkáját szüneteltetni. Számára ez nagy fájdalommal járt, mert számos tanítványa ért el kiváló eredményeket. Otthonában még magántanítványokat készített fel különböző szakirányú egyetemekre.

Kissné Tóth Gabriella tanárnő Békésen született 1943-ban. A Szegedi Tanárképző Főiskola biológia–földrajz–rajz szakán végzett 1965-ben. 1965 óta megszakítás nélkül tanít a Nagykőrösi Petőfi Sándor Általános Iskolában. Ifjúságvédelmi megbízottként is dolgozott, amelyhez kiváló eredménnyel tanfolyamot végzett. 1982-ben Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetést kapott. 1983-tól a város biológiai munkaközösségének vezetőjévé nevezték ki. 1986-ban kiválóan megfelelt minősítéssel megújította diplomáját biológia szakon a szegedi főiskolán. 1992-ben jeles eredménnyel végzett a Károli Gáspár Református Egyetem hitoktatói szakán, és jelenleg is tanítja a református hit és erkölcs tantervet. 1993-ban az Iparművészeti Főiskolán rajz szakját is megújította. 2012-ben a Nagykőrösért Kiváló Címmel ismerték el a lakóhelyén folytatott pedagógiai és flórákutatói munkáját. „Hálás szívvel köszönöm a főiskolámnak a kitűnő tanárképzést, amellyel életem végéig kenyeret és társadalmi elismertséget adott” – vallja.

Kormos Károlyné Juhász Erzsébet tanárnő Gyulán született 1942-ben. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán végzett 1965-

ben. Pedagógusi pályáját a mezőkovácsházi Hunyadi János Gimnáziumban kezdte. 1966-ban Budapestre került, a IX. kerületben a József Attila lakótelepen folytatta a munkát, 1997-ben történt nyugdíjba vonulása után még 2006-ig. Ez idő alatt volt csoportvezető, szak szervezeti titkár, igazgatóhelyettes. Nem csaldott soha a tanítványaiban, és úgy érzi, tőle telhetően mindent megtett azért, hogy jól képzett, becsületes embereket neveljen belőlük. „Nekem ez a pálya sok boldogságot adott, és ha lehetne, újrakezdeném. De mindez úgy kezdődött, hogy itt, a Főiskolán kaptam meg hozzá az indíttatást, amit nagyon köszönök mindenkinek, aki ebben szerepet játszott” – vallja.

Kozma Antal tanár úr 1942-ben született Geszten. 1965-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán. A diploma megszerzése után a Gyulai 613. sz. Iparitanuló Intézet és Szakközépiskola tanára lett. Itt 1969-ig tanította szaktárgyait. 1969-től 1979-ig mozgalmi területen (KISZ, MSZMP) dolgozott. 1979-ben nevezték ki az akkor épülő és induló Gyulai 5. sz. Általános Iskola igazgatójának. Az igazgatói feladatokat 2005 júniusáig, 26 éven keresztül látta el. A tanulók, dolgozók, szülők szerették és tisztelték. A szeretetet és tiszteletet ő is mindenkor viszonzta. Eredményes pedagógusi pályát futott be, munkáját több elismeréssel jutalmazták: Kiváló Munkáért kitüntető jelvény (1987), Gyula Város Közszolgáltatásáért (1997), Eötvös József Emlékérem (2000), Pedagógus Szolgálati Emlékérem (2005) és Gyula Város Oktatásáért (2006).

Kovács Zoltán tanár úr 1940-ben született Endrődön. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika szakán végzett 1965-ben.

Kun Lászlóné Tígyi Terézia tanárnő Kunszentmártonban született 1942-ben. A Szegedi Tanárképző Főiskola biológia–földrajz–testnevelés szakán szerzett oklevelet 1965-ben. Pályáját a Kunágotai Általános Iskolában kezdte. Felejthetetlen szép éveket töltött ott. Később hazaköltözött szülővárosába, Kunszentmártonba, ahol fiatal, agilis nevelőként az akkori igazgató az igazgatóhelyettesi feladatok

ellátására kérte fel 1977-ben. Ebben a munkakörben dolgozott egészen nyugdíjazásáig. Így vall pályafutásáról: „Nagy kincs volt számomra ez a munkahely, hiszen számtalan kolléga munkáját kísérhettem figyelemmel. Segítettem a fiatalok beilleszkedését, szerveztem az iskola mindennapi életét, miközben részesülhettem a tanítás felemelő érzésében. A főiskola megadta számomra azt a tudást, emberi tartást, melynek segítségével egész pályámon sikeresen boldogultam. Köszönöm ezt az egykori tanárainknak, s kívánom, hogy a jövő pedagógusai is részesülhessenek ebből a szellemi kincsből, melyet annakidején mi itt megkaptunk.”

Lengyel István tanár úr 1943-ban született Gyulán. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán végzett 1965-ben. Szülővárosában a 3. sz. Általános Iskolában kezdte pedagógus pályáját, főként technikát tanított. 1968-tól a hazafias és honvédelmi nevelésnek volt a felelőse: légfegyveres lögyakorlatok, polgárvédelem, úttörő honvédelmi versenyek, lövészversenyek lebonyolítása volt a feladata. Tanítványai többször nyertek megyei bajnokságot és csapatversenyt. 1977-ben került a Békés Megyei Pedagógiai Intézetbe, ahol hatáskörébe tartozott a pedagógus továbbképzés, szakfelügyelet, megyei felmérések és tanulmányi versenyek, pályaválasztás, beiskolázás, kapcsolattartás a megyei és városi, járási művelődési osztályokkal. 1986-ban a gyulai 4. sz. Általános Iskola igazgatója lett. Munkahelyi baleset következtében 1998-ban rokkantnyugdíjas lett.

Leiter Miklós tanár úr 1942-ben született Balmazújvárosban. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–kémia–testnevelés szakán végzett 1965-ben. Diplomázás után négy évig Dévaványán tanított. 1969-től Ebes község jó hírű iskolájában mindhárom szakját művelte több-kevesebb sikerrel, osztályfőnök is volt, majd innen ment nyugdíjba 2003. január 1-jén. Szakmailag igyekezett tovább képezni magát, matematikából és kémiából komplex tanfolyamot végzett. Tanítványai eredményesen szerepeltek a járási és megyei versenyeken, és

további tanulmányaik során is bizonyítottak a matematika és kémia szakterületein. Visszatekintve úgy értékeli: a főiskolától elegendő ismeretet kapott az eredményes munkához, talán az osztályfőnöki munkához lehetett volna több gyakorlati ismerettel felvértezve. Munkáját Honvédelmi Miniszteri Dicsérettel, Kiváló Munkáért kitüntetéssel és Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel ismerték el.

Lele Károlyné Góg Eszter tanárnő Békésen született 1941-ben. Az 1960/61-es tanévben 1–4. összevont alsó tagozatos osztályosokat tanított, gimnáziumi érettségivel. 1965-ben szerzett diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia–földrajz–mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakán. Ezt követően a Csorvási Általános Iskolához került. Itt az első két évben a helyi gimnáziumban is tanított és osztályfőnöki feladatokat is ellátott. Továbbtanulási és szakmai munkaközösségi felelős volt. Tanulóival együtt kiemelten foglalkozott a környezetvédelemmel. Tanulmányi versenyeken kiemelkedően szép eredményt (több I. és II. helyezést is) értek el a diákjai. Munkája elismeréséül 1982-ben Miniszteri Dicséretben részesült. 1987-ben Kiváló Úttörővezető kitüntetést kapott. 1997-ben nyugdíjba ment, de még pár évig aktívan dolgozott. 2000-ben Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel jutalmazták.

Lugosi Lajosné Staskó Mária tanárnő Ladánybenén született 1942-ben. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika–kémia szakán szerzett diplomát 1965-ben. Tanári pályafutását szülőfalujában, Ladánybenén kezdte. Itt 1965-től 1970-ig tanított matematikát, fizikát és kémiát. 1970-től 1997-ig, nyugdíjba vonulásáig Esztergomban a Petőfi Sándor Általános Iskolában tanított elsősorban matematikát és fizikát, néhány tanévben kémiát is. Szakköröket vezetett, fizikából bemutató órákat tartott. Évekig a szakmai munkaközösség vezetője volt. 1988-ban Kiváló Munkáért kitüntetést kapott. 1997 óta nyugdíjasként él, unokái nevelésébe besegítve.

Nemes Imréné Fazekas Eszter tanárnő 1940-ben született Karcagon. 1965-ben szerzett diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola mate-

matika–fizika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán. Első munkahelye a Szolnoki Délibáb úti Általános Iskola volt, ahol 1965–1969 között tanított. 1970 szeptemberétől a Karcagi Kálvin u. 9. számú Általános Iskolában folytatta tanári munkáját. A következő évben kapcsolódott be a tagozatos matematikaoktatásba. Két osztályt vitt végig. Az új fizika tanterv bevezetése után nagyobb óraszámban tanított fizikát, és területi szakmai munkaközösség vezető lett. 1985-től a Zirci Békefi Antal Általános Iskolában tanított nyugdíjazásáig.

Dr. Némedi Lászlóné Szőke Éva tanárnő Szentesen született 1942-ben. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika–testnevelés szakán végzett 1965-ben. Pályáját szülővárosában, Szentesen kezdte a Damjanich utcai Általános Iskolában. Mindhárom szakját tanította, osztályfőnöki megbízást is kapott. 1972-ben a Mindszenti Dózsa-telepi iskolában folytatta munkáját. Itt már csak matematikát és testnevelést tanított. 1976-ban a szentesi Horváth Mihály Gimnáziumba kapott testnevelő tanári kinevezést. A testnevelés és sportszervezési ismeretek fakultáció létrehozásával és vezetésével, valamint a „híres-hírhedt” irodalom-dráma osztályok speciális testnevelési óráinak felépítésével bízták meg. Az itt eltöltött 20 év sok nehézséget és sok örömet is tartogatott számára. Mindvégig igyekezett saját értékrendje szerint élni és azt átadni. Tanári pályáját és annak szépségeit szüleinek, tanárainak és tanítványainak köszönheti, az ő jóváhagyó tekintetüket tartja a legnagyobb elismerésnek.

Oláh Sándor tanár úr 1942-ben született Szegeden. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika–testnevelés szakán végzett 1965-ben. Negyven év szolgálat. Két munkahely. Tanítványok százai (több éven át 150–180 tanuló évfolyamok), köztük a tanítványok gyermekei. Kiváló, tapasztalt, segítőkész kollégák jelentették azt a környezetet, amelyben az időnként nehéz feladatokat meg kellett oldani. Ők mutattak példát, hogy ha a cél hasznos és nemes, akkor az idő és a befektetett energia nem tényező. „Most is hálás vagyok egykori tanárainak, akik különösen pályám

kezdetén nagy segítségemre voltak. Kiemelten gimnáziumi osztályfőnököm feleségének, aki hatvan évet tanított és még 98 éves korában is figyelemmel kísérte munkámat” – vallja.

Dr. Perényi Lászlóné Lehotai Erzsébet tanárnő 1942-ben született Szegeden. 1965-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia–földrajz–mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakán. Tanári oklevele kézhezvételét követően 2005. október 31-ig mindvégig pedagógusként dolgozott. Eleken, Kisteleken és a Szeged Szilléri Sugárúti Általános iskolában tanított, majd 1977-től a JGYTF I. sz. Gyakorló Általános Iskolájában biológia szakvezető tanár, vezető tanár és munkaközösség-vezető lett. Örömmel tölti el, hogy a Szegedi Pedagógiai Főiskola hallgatója volt. Főiskolai tanárai, szakvezetői példájukkal megerősítették a gyermekszerepet, a szakmai és pedagógiai fejlődéshez nélkülözhetetlen naprakész ismeretszerzés igényét. A tanítási órákon, a tanárképzésben „tarsolyában” vitte az útmutatásukat. Célja volt a tanulók személyiségének fejlesztése, hogy képesek legyenek az önálló ismeretszerzésre. Fontosnak tartotta, hogy megismerjék önmagukat, szűkebb és tágabb környezetüket ennek tudatában tudják értékelni, szeretni és védeni.

Reményfy Ildikó tanárnő Magyarbánhegyesen született 1943-ban. A Szegedi Tanárképző Főiskola biológia–földrajz–testnevelés szakán végzett 1965-ben. 1967-től a Sándorfalvi Általános Iskolában dolgozott. Tanári tevékenysége sokrétű volt. Több éven át az iskola pályaválasztási felelősi tisztét látta el. Jó osztályfőnök volt, osztálya mindig jó közösség volt. Ifjúságvédelmi felelősként a legtöbbet törődött a veszélyeztetett tanulókkal. Vöröskeresztes tanárelnökként egészségügyi hetet rendezett. Mint testnevelő tanár, munkájával nagyban hozzájárult az iskolai sportünnepélyek rendezéséhez. Eredményes szakkörvezető volt. Néptáncsoportja a járási kulturális seregszemlén ezüst fokozatot ért el. A fiatal pedagógusok lelkes patronálója. 37 év munkásság után nyugdíjba vonult, de aktív tagja maradt az iskolai életnek. Pedagógusi munkáját Kiváló Úttörővezető kitüntetéssel, Úttörővezetői Ér-

deméremmel és Vezető Pedagógus címmel jutalmazták. Ifjúságért kitüntető címben is részesült.

Révész István tanár úr Szegeden született 1941-ben. 1965-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskolán matematika–fizika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakon. 1965-ben a szegedi Rókusi Általános Iskola tanára lett, főleg fizikát tanított, és úttörő csapatvezető is volt. 1967-től 1973-ig a Szegedi Úttörőház igazgatója volt. Ezután több szegedi általános iskolában is dolgozott mint beosztott tanár, munkaközösség-vezető, megyei számítástechnika szakfelügyelő és szaktanácsadó, úttörő-vezető, igazgatóhelyettes. 1990. augusztus 1-jétől az Arany János Általános Iskola igazgatója. 2003-ban címzetes igazgatóként ment nyugdíjba. Részt vett a technika tantárgy bevezetésében, megalapozta Szegeden a számítástechnika oktatását, táborokat, vetélkedőket szervezett és vezetett. 2001-től 2013-ig a School of Business Üzleti Szakképző iskolában tanított. Nyugdíjasként is aktív életet él: énekel a Deszki Népdalkörben, világosító a Deszki DeszkaSzínházban, részt vesz a falu kulturális életében.

Révteleki Lászlóné Gelléri Márta tanárnő 1942-ben született Békéscsabán. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika–ének szakán végzett 1965-ben. Pályáját Békéscsabán kezdte, két év után Budapestre került a XV. kerületbe, ahol 21 éven át mindhárom szakon tanított és osztályfőnök is volt. 1988-tól a zuglói Álmos Vezér téri Általános Iskolában dolgozott. Részt vett a matematika tagozat indításában. Az ötödik osztály osztályfőnöke lett, ahol heti hat órában tanította a matematikát. Ezek a gyermekek más tantárgyakból is átlagon felül teljesítettek. Tanítványai kiemelkedően szerepeltek kerületi, országos matematika, fizika versenyeken. Tanári munkáját mindig hivatásnak tekintette, arra törekedett, hogy tanítványai megértsék és szeressék az általa tanított tantárgyakat. Fontosnak tartotta a gyengébb képességű tanulók felzárkóztatását, valamint a tehetséggondozást is. 1992-től 1994-ig igazgatóhelyettese, 1994-től 1998-ig igazgatója volt az iskolának. Pedagógiai tevékenysé-

gét Kiváló Munkáért Oklevéllel, Zuglói Gyermekéért-díjjal és Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel ismerték el.

Romvári Etelka tanárnő 1943-ban született Békéscsabán. A Szegedi Tanárképző Főiskola biológia–földrajz–rajz szakán végzett 1965-ben. A tanítást először Békéscsabán a 7. sz. Általános Iskolában kezdte, majd a 2. sz. Általános Iskolában folytatta. Biológiát, földrajzot, majd csak rajzot tanított. Iskolai és városi szakkört vezetett rajz és tűzzománc témában. A munkákat több alkalommal díjazták. Tanítványai kerültek be a Képző- és Iparművészeti Egyetemre és a Pedagógiai és Műszaki Főiskolára. Továbbképzésen, nyári művésztelepeken vett részt (Zebegényi Szőnyi István szabadiskola). A tanítás mellett alkotó munkát folytatott. Kiállításokon rendszeresen részt vesz (Alföldi, Dél-alföldi tárlat, városi, megyei, országos rajztanárok kiállítása). 1980-ban a kultúráért, közművelődésért, 1990-ben eredményes munkájáért Miniszteri Dicséretet kapott.

Sárándi Zsófia tanárnő 1943-ban született Békéscsabán. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–kémia–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán végzett 1965-ben. A győri József Attila Általános Iskolában tanított két éven át, majd 1967-ben Békéscsabán, az 5. sz. Általános Iskolában kapott tanári állást. Itt kilenc évig tanított matematikát és kémiát. Öt évig volt az osztályfőnöki munkaközösség vezetője. 1976-ban nevezték ki a Gerlai Általános Iskola igazgatójának. Igazgatói munkássága 25 éve alatt új iskola és tornaterem épült Gerlán. A tantestület jó színvonalú oktatónyelvőmunkáját tanulók tanulmányi és sportversenyeken elért sikerei, középiskolai helytállásaik bizonyítják. 1998-ban a Művelődési Minisztérium „Kiváló Munkáért” kitüntetésben részesítette, Békéscsaba Megyei Jogú Város Önkormányzata pedig 2001-ben a „Békéscsaba Kiváló Pedagógusa” kitüntetést adományozta számára.

Sidor Miklósné Barbalics Olga Margit tanárnő Kisztepen született 1935-ben. Mivel szívesen foglalkozott gyerekekkel, tanítónői képzésre jelentkezett. Tanulmányait 1950-ben Baján

kezdte el, majd Budapesten fejezte be. Egyéves kötelező gyakorló évét a Szendrői Általános Iskolában töltötte, ahol osztott alsó tagozaton tanított, és felső tagozaton éneket és testnevelést is oktatott. 1955-ben vette át tanítói oklevelét. Továbbra is Borsod megyében maradt, ahol 1958-ban áthelyezték Mucsony községbe. Itt 6. osztályban jó eredménnyel matematikát is tanított. 1959-től Soroksárra került. Kezdetben alsó tagozaton tanított, de miután 1961-ben beiratkozott a Szegedi Tanárképző Főiskola földrajz–rajz levelező szakára, a felső tagozatosoknak földrajzot is tanított. Általános iskolai tanári diplomáját 1965-ben vehette át. Közben 1964-ben áthelyezték a Zalka Máté (ma Grassalkovich Antal) Általános Iskolába, ahol folyamatosan rajzot oktatott, és osztályfőnök is volt egészen 1990-ig, nyugdíjazásáig.

Szél Istvánné Nagy Mária Erzsébet tanárnő Szegeden született 1942-ben. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán végzett 1965-ben. A Szabadkígyósi Általános Iskolában tanított, majd 1974-től Kistelekre, a Petőfi Sándor Általános Iskolába került. 1976-ban lett Szeged járási matematika–fizika munkaközösség-vezető. Folyamatosan tovább képezte magát, 1985-ben intenzív matematika továbbképzésen vett részt a Szegedi Tanárképző Főiskolán. Tanári pályafutása során igyekezett tanulóit jó kérdések feltevésével rávezetni a tananyagra. Nagy gondot fordított a tehetség-gondozásra is, megyei 1. és 2. helyezett tanulói voltak. 1990-től az évente megrendezésre kerülő Makkosházi Matematikaverseny zsűrijében dolgozik mind a mai napig. Kiváló Munkáért kitüntetést, „Arany Katedra Emlékplakettet” kapott, valamint a Tanárképző Főiskola „Dr. Bonifert Domonkos alapítvány a matematika tanításért, tanulásért” elismerésében részesült. 2000-ben ment nyugdíjba, nyugdíj mellett még 2004-ig dolgozott.

Szüle Ferencné Holló Ilona tanárnő 1943-ban született Cegléden. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–kémia–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán végzett 1965-ben. A főiskolán eltöltött négy év meghatározta

egész életét, a tanáraitól kapott tudás és emberség iránymutató volt számára. Pályája elején és végén mindkét szakját (matematika, kémia) tanította, majd egy jelentős részében csak kémiával foglalkozott, mivel vezető szakfelügyelő lett. Munkája során igyekezett kollégáit segíteni, rávezetni a hibákra, s az általa vélt eredményesebb útra rámutatni. Vezető felügyelőként már a versenyek, továbbképzések szervezése, rendezése volt a főbb feladata. Ez időkből ismét kapcsolatba került volt főiskolai tanárai némelyikével, akiket előadóként hívtak meg a megyei továbbképzésekre. Kollégái mindig örömmel fogadták ezeket a színvonalas és közvetlen előadásokat, s szívesen látták újra régi tanáraikat. 37 örömteli évet töltött el a tanári pályán, amit 2002-ben fejezett be.

Vajda Ferencné Bátki Irén tanárnő 1943-ban született Dabason. 1965-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola biológia–földrajz szakán. Első munkahelyén, Dabas-Szőlőben részben osztott iskolában szaktanítóként dolgozott, mivel a nappali tagozatot két év után abbahagyta és levelezőként diplomázott. A tanyasi iskolában minden szakhoz értenie kellett, így jó alapokat szerzett a tanári munkájához. Jól teljesített a falusi felsőpakonyi, majd a kisvárosi „mamut-iskolában” is Százhalombattán, ahol már csak biológia–földrajz szakjait tanította. Szakkörököt vezetett, osztályfőnök volt, folyamatosan részt vett szakmai továbbképzéseken, képezte önmagát. Gyálra kerülve utolsó munkahelyén 10 évet töltött, osztályfőnökként, munkaközösség vezetőként ment nyugdíjba több mint 40 éves tanári pályán eltöltött munkaviszony után.

Varga Béláné Frank Judit tanárnő Kiskunfélegyházán született 1943-ban. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika–testnevelés szakán végzett 1965-ben. Ez év augusztus 1-jétől a JATE Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumban testnevelő tanári kinevezést kapott, s itt dolgozott nyugdíjazásáig, 2005-ig. Aktív tanári pályája során az iskolai Diák Sportkör elnöke, a Szegedi Sportiskola torna edzője, az iskolai torna, röplabda szakosztály vezetője, a megyei Diák Sport Szövetség munkatársa, a városi Diák Sport Tanács titká-

ra, az iskolai szakszervezet titkára, az egyetemi szakszervezeti bizottság tagja, az iskolai testnevelés munkaközösség vezetője, az iskolai tömegsport rendezvények, sítáborok szervezője volt. A pályája során kapott kisebb-nagyobb hivatalos elismeréseknél sokkal többre értékeli, hogy közel félszáz tanítványa válasszotta a testnevelő tanári hivatást – többen közülük a jövő testnevelőinek képzésében vesznek részt –, s szinte mindannyian a pedagógus pályán maradtak.

Váradai Attila tanár úr 1940-ben született Budapesten. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–kémia–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán szerzett diplomát 1965-ben.

Váradai Attiláné Max Judit tanárnő 1940-ben született Budapesten. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–kémia–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán szerzett diplomát 1965-ben. 40 éves jubileumát követően 2006. szeptember 1-jén kezdett tanítani a Szabó-mester Szakképző Iskolában. Napi két óra tanítást vállalt először, de hamar részmunkaidős lett, majd teljes állású nyugdíjas közalkalmazottként a gimnáziumi érettségit adó osztályokban oktatott. 2010 szeptemberéig példamutatóan végezte matematika tanári munkáját. Bárki bizalommal fordulhatott hozzá, munkahelyi, tanulási vagy lelki gondjaival. Kiegyensúlyozottsága, racionális gondolkodása nyugalmat és biztonságot sugárzott. Példaképe volt kollégáinak és tanítványainak egyaránt. Odaadóan, már-már önfeláldozóan oktatta diákjait. Munkáját a megbízhatóság, a szakmai hozzáértés, a pontosság és precizitás jellemezte.

Vincze Csabáné Kiss Rozália tanárnő 1942-ben született Óbecsén. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán szerzett diplomát 1965-ben. Pályáját egy tanyai iskolában kezdte. Itt szerzett tapasztalatai nagyon hasznosak voltak, tanított matematikát, fizikát, kémiát, éneket, rajtot, testnevelést. 1972-ben került Ceglédre a Hámán Kató Általános Iskolába, amely később Mészáros Lőrinc, majd Katolikus Általános Iskola lett. Itt már csak matematikát és főként fizikát tanított, ami ugyan sok felkészüléssel járt, de szerette, mert a gyerekeket job-

ban lehetett motiválni. A nyugdíjba vonulása előtti egy-két évet leszámítva végig osztályfőnök volt. Évekig fizika szakkört és tehetség-gondozó matematika szakköröket vezetett, tanítványai levelező versenyeken vettek részt. Matematika–fizika munkaközösség vezető is volt. „...nem bántam meg, hogy tanár lettem. Tanítványaimat szerettem, talán hagytam valami maradandó, követendő értéket számukra” – vallja.

Urbancsek Károlyné Tárnok Magdolna tanárnő Geszten született 1942-ben. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika–fizika–műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán végzett 1965-ben. A Sarkad 2. sz. Általános Iskolába, majd egy év után szülőfalujába, a Geszti Általános Iskolába került, ahol 44 évig tanított matematikát, fizikát. Folyamatosan végzett osztályfőnöki tevékenységet, az iskola pályaválasztási felelőse és munkaközösség-vezető volt. Fontosnak tartotta az önképzést, a korszerű oktatást. 1974-ben elvégezte a kétéves komplex matematika-oktatási tanfolyamot. Tanulói több matematika versenyen vettek részt. Integrációs oktatási módszerekkel és mentor-tanári munkájával igyekezett a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók felzárkóztatását segíteni. Legfontosabb kitüntetései: Magyar Köztársasági Bronz Érdemkereszt (2006),

Arany Katedra Emlékplakett (2010). Ezzel a gondolattal fejezte be pályáját 2010-ben: „Ha a gyerekek elfogadva és barátságban élnek, Megtanulják megtalálni a szeretetet a világban.” (Dorothy Law Holte: Egy élet a kezében...)

Urbán Györgyné Haraszthy Bianka tanárnő 1943-ban született Budapesten. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-fizika-műszaki ismeretek é gyakorlatok szakán végzett 1965-ben. 1965. augusztus 1-től 40 éven keresztül nyugdíjba vonulásáig a csongrádi Kosuth Lajos Általános Iskola matematika –fizika -technika szakos tanára volt. Pályája során mindhárom szaktárgyát tanította, de 90 %-át a matematika tanítása tette ki. 1977/78-as tanévtől tanári pályája végéig Csongrád Város és környéke matematika-fizika szakmai munkaközösségének vezetője volt. Rendszeresen részt vett a megyei, területi és városi versenyek zsűrijében. Emelt szintű matematika oktatását nyugdíjba vonulásáig döntő többségében ő vezette. Pályája során részesült Miniszteri Dicséretben, Csongrád Város Önkormányzatának Képviselőtestülete Pedagógiai Díjjal jutalmazta, a megyei matematikai Oktatási Központ vezetősége javaslatára a Bolyai János Matematikai Társulat Beke Manó emlékdíjjal tüntette ki.

2015. AUGUSZTUS 29. 14 ÓRA

A Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Tanácsa gránit díszoklevelet adományoz a következő kollegának:

Dr. Dóczi Andrásné Sánta Éva Katalin tanárnő 1917-ben született Tiban, Ung vármegyében. Középiskoláit a kalocsai zárdában végezte, a tanítóképzőt Cinkotán – ami meghatározó volt számára a kiváló tanárok és az ott uralkodó közösségi szellem miatt. A Szegedi Állami Polgári Iskolai Tanárképző Főiskolán magyar-történelem-testnevelés szakon szerzett tanári oklevelet 1940-ben. Az egyetemen filozófia szakos volt. Tanítani Rimaszombaton kezdett kereskedelmi iskolában. A háború után visszakerült Szegedre. Tanított Mórahalmon, Tápén, a Móravárosi iskolában és a Dolgozók Esti Iskolájában is. Nyugdíj után 21 évig a Somogyi Könyvtárban dolgozott, s dolgozik a mai napig önkéntesként nagy szeretettel. „Tanítani nagyon szerettem” – vallja. Két fia, három unokája és két dédunokája van. Vas Díszoklevelet 2011-ben adományozott számára a Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Tanács

A Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Tanácsa vas díszoklevelet adományoz a következő kollegának:

Csizmadia József tanár úr 1927-ben született Szegeden. A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola magyar-történelem-testnevelés szakos hallgatója volt 1947-től 1950-ig. Az oklevél megszerzése után Orosháza lett tanár, majd 1951-ben Domaszékra helyezték igazgatóhelyettesnek. 1953-tól a Szeged Járási Tanácsnál dolgozott népművelő és tanulmányi felügyelő állásban. 1962-től 1988-ig, 26 éven át a MÜM 600. sz. Iparitanuló Intézetben tanított testnevelést, nyugdíjazásáig. 2010-ben Gyémánt Díszoklevelet vehetett át a SZTE Juhász Gyula Pedagógusképző Karán.

Dr. Szórády Istvánné Fogassy Margit tanárnő 1928-ban született Szegeden. A Szegedi Állami Polgári Iskolai Tanárképző Főiskola magyar-történelem-testnevelés szakán 1949-

ben szerzett tanári oklevelet. 1962-ben a Magyar Úszó Szövetségnél – úszómesteri oklevelet is szerzett. Tanári pályafutását Tömörkény Általános Iskolájában kezdte, majd Hódmezővásárhelyre került, ahol tanított a tarjáni Általános Iskolában és a Sztálin utcai Általános Iskolában. 1953-tól Szegeden folytatta tanári munkáját: tanított a Petőfi Sándor Általános Iskolában és nyugdíjazásáig a Zrínyi Ilona Általános Iskolában. Munkáját 1976-ban Miniszteri Dicsérettel, 1983-ban Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel ismerték el.

Várhelyi Flóriánné Czirok Magdolna tanárnő 1927-ben született Szegeden. A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola magyar-ének szakán szerzett diplomát 1950-ben. Az első munkahelye Algyőn volt. Szaktárgyai tanítása mellett sok más feladatot is el kellett látni, a falu életében részt venni. Később Szegedre a Móricz Zsigmond Általános Iskolába helyezték. Együttműködő, megújulásra mindig képes tantestületbe került. Több szakmai továbbképzésen vett részt. Később igazgatóhelyettesi beosztást kapott. Munkájáért többször jutalmazták. Kétszer kapott Miniszteri Dicséretet és Kiváló Munkáért Érdemérmét. 2010-ben Gyémánt Díszoklevelet vehetett át a SZTE Juhász Gyula Pedagógusképző Karán.

A Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Tanácsa gyémánt díszoklevelet adományoz a következő kollegának:

Dr. Andó Mihályné Enghy Malvin tanárnő Uszkaán született 1934-ben. A Szegedi Pedagógiai Főiskola történelem-földrajz szakán szerzett általános iskolai tanári oklevelet 1955-ben. Oktató-nevelő munkáját az Újszentiváni Általános Iskolában kezdte. 1956-tól 1992 júliusáig a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Gyakorló Általános Iskolájában dolgozott. Innen ment nyugdíjba 1991. december 15-én. Munkáját többször is elismerték, Miniszteri Dicséretben, Kiváló Munkáért és Pro Iuventute Kiváló Dolgozó kitüntetésekben részesült. Ma már nyugdíjas tanárként sok szeretettel és jó

érzéssel gondol vissza a pedagógus pályán eltöltött több mint 40 évre. Szerette munkáját, hivatásának tekintette, kedvvel és örömmel dolgozott. Vallja: „Ezeket az éveket a Sors ajándékának tekintem. Díszoklevelem is tanúsítja, hogy hűséggel és becsülettel helyt álltam azon a pályán, amelyre büszke vagyok.”

Banadicsné Loránd Ibolya tanárnő 1931-ben Dobozon született. A Szegedi Pedagógiai főiskolán végzett orosz nyelv szakon 1955-ben. 1954-től Békéscsabán a II. sz. Általános Iskolában tanított 22 éven át. 1975-től 1987-ig Békéscsabán a Hazafias Népfront városi titkáráként dolgozott. 1987-ben nyugdíjba vonult. Oktató és nevelő munkáját több alkalommal elismerték. 1985-ben megkapta a „Békéscsaba városért” kitüntetést, valamint a Munka Érdemrend Ezüst Fokozatát. Férje tanító volt. Három gyermeke közül kettő elhunyt. Jelenleg legidősebb unokájával él. 2005-ben Arany Díszoklevelet vehetett át a SZTE Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karon.

Daróczi Sarolta tanárnő 1934-ben született Budapesten. A XIII. ker. Huba utcai Állami Óvónőképzőben szerzett oklevelet 1952-ben. Magyartanára biztatására jelentkezett az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskolára, ahol 1955-ben kapott általános iskolai magyartanári diplomát. A diploma után a főiskola minden végzett növendékét vidéki munkahelyekre helyezte, így került először Huguagra, majd Órhalomba. Végül a Nógrád megyei Magyarnándorban kezdett el tanítani, az ottani általános iskolában. Több éven át tanított a dolgozók iskolájában is, valamint vezette az iskolai és községi könyvtárat. 1971-ben pályázat útján került Budapest XX. kerületébe. 1994–2005 között nyugdíjasként dolgozott a Budapest XX. ker. Páneurópa Általános Iskolában. Az ELTE Arany díszoklevelet adományozott számára 2005-ben.

Deák Lajosné Csányi Ilona tanárnő Szegeden született 1934-ben. A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola testnevelés szakán végzett 1955-ben. 1963-ban a földrajzot is elvégezte. Gyakorló éveit Borotán töltötte. 1957-ben az Alsóvárosi Általános Iskolában kapott pedagógusi állást. 1989-ig itt dolgozott. Közel 36 éves

pályája során arra törekedett, hogy edzett, állóképes, egészséges ifjúságunk legyen. Egész életét a gyermekek testi-lelki fejlődésének szolgálatába állította. Társadalmi aktivistája volt a Vöröskeresztnek. Egészségtant tanított, szervezte az elsősegély nyújtási ismeretek oktatását. Bemutató órákat tartott, sportkört vezetett. Versenysportban tanítványai jó eredményeket értek el. Megbecsült, sikeres pedagógusként vonult nyugdíjba. Iskolája, kollégái és tanítványai szeretetét, figyelmét ma is élvezi. Munkája elismeréseként többek között a Magyar Vöröskereszt Kiváló Dolgozója, Vöröskeresztes Munkáért Arany Fokozat, Kiváló Munkáért és Pedagógus Szolgálati Emlékérem kitüntetésekkel vehette át. 2005-ben Arany Díszoklevelet kapott.

Fajzi Györgyné Ranschburg Mária tanárnő Budapesten született 1933-ban. A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola testnevelés szakán végzett 1955-ben. Az itt eltöltött három évet élete legszebb időszakának tartja. Első munkahelye egy Békéscsabától 8 km-re lévő tanyai iskolában volt. Itt a szülőkkel és gyerekekkel közösen alakították ki a sportpályát. Három év után a Békéscsabai 4-es számú iskolába került, ahol 21 évet töltött testnevelő tanárként. Elsősorban a kézilabdás csapatokra emlékszik legszívesebben. Az iskola megszűnése után kollégiumi nevelőtanárként dolgozott nyugdíjazásáig. Ezután majd 15 éven keresztül kondicionáló tornát tartott nyugdíjasok részére. „Elmondhatom, hogy egész életében nagy örömmel végeztem munkámat, jó volt testnevelő tanárnak lenni” – vallja.

Fazekas Lászlóné Horváth Sára tanárnő Nagykőrösön született 1934-ben. Az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola testnevelés szakán végzett 1955-ben.

Forgács Ferencné Buckó Ilona tanárnő 1934-ben született Tószegen. A Kecskeméti Óvónőképzőben végzett 1952-ben. A Szegedi Pedagógiai Főiskola történelem–földrajz szakán 1955-ben szerzett oklevelet. Gyakorló évét Borsod megyében végezte. 1955–1962-ig Besenyszögön tanított. 1962-ben Ceglédre került a Mészáros Lőrinc Általános Iskolába. 1990-ben nyugdíjba ment, de mint nyugdíjas még

2006-ig tanított. Az iskola 1993-tól új jogviszony szerint Szentkereszt Katolikus Általános Iskolaként működik. Az évek során megszerezte az idegenforgalmi szakot, valamint 25 év munkaviszony letöltése után elvégezte a földrajz szakmai megújítást is. Iskolájában csapatvezetőként 15 évig tevékenykedett, és a Honvédelmi Zászlóalj vezetője is lett. Pályája során megkapott minden pedagógiai kitüntetést. Elnyerte a vezető tanári kinevezést is. Még 2009-2010-ben is tanított a Gubody Alapítvány iskolájában. Összesen 53 évet dolgozott. 2005-ben Arany Díszoklevéllel jutalmazták.

Garas Kálmán tanár úr Kiskunmajsán született 1932-ben. A Bajai Tanítóképzőben érettségizett 1952-ben. Utána a Szegedi Pedagógiai Főiskolán folytatta tanulmányait, ahol 1955-ben szerzett tanári diplomát magyar nyelv és irodalom szakon, majd francia- és magyartanári képesítést a Szegedi Tudományegyetemen. Oktató-nevelő munkásságának színtere két város: Mezőberény és Cegléd. Az előbbiben 10, az utóbbi iskolában 33 évig tanított. A „csábító szirénhangok” – néha hallott ilyeneket – nem térítették el. Mindvégig a katedránál maradt, mint jó suszter a kaptafánál. Az iskolacsengő 1997-ben jelzett neki utójára a ceglédi Kossuth Lajos Gimnáziumban. Pályája summázata Kazinczy epigramma gyűjteményének a címe lehetne: Tövisek és virágok. Az előbbieket okozta karcolások rövid idő alatt behegedtek, az utóbbiak mindig illatoznak.

Hangai Jakabné Kabinai Magdolna tanárnő 1933-ban született Budapesten. Az Apáczai Csere János Pedagógiai főiskola történelem-földrajz szakán végzett 1955-ben. 1954-től 1961-ig a Bp. XVII. ker. Kossuth Lajos utcai 14. sz. általános fiúiskolában dolgozott. 1961-ben a Kossuth L. utcai 4. sz. általános leányiskolába helyezték igazgatóhelyettesi beosztásba. 1967-ben nevezték ki iskolaigazgatónak ebben az intézményben. Az 1976-77-es tanévben az egy utcában lévő két iskola összevonásakor megbízást kapott az összevont iskola vezetésére. Az 1980-as években néhány évig az igazgatói munkaközösséget vezette. A Kossuth Lajos utcában kezdődött pedagógus pá-

lya ugyanitt ért véget 1989-ben. Munkaviszonya 36 év 11 hónap elteltével fejeződött be. Pedagógusi tevékenységét 1978-ban Kiváló Munkáért kitüntető jelvénnel, 1989-ben Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel ismerték el. Arany Díszoklevelet 2005-ben kapott.

Hrubi Ferencné Pfeiffer Mária tanárnő 1926-ban született Gyomán. 1940-ben kezdte tanulmányait a szarvasi Luther Tanítóképzőben. 1945-ben elhurcolták a Szovjetunióba „málenkij robotra”, ami három és fél év szénbányai munkát jelentett. Hazatérése után fejezte be a tanítóképzőt és tanyasi iskolában kezdett el tanítani. 1955-ben magyar-történelem szakos tanári oklevelet szerzett levelező tagozaton a Szegedi Pedagógiai Főiskolán. 1957-től a Sarkadi Általános Iskolában tanított. Volt olyan időszak, amikor egész családot – délelőtt a gyereket este pedig a szülőt, nagyszülőt – oktatott. 25 év után ebből az intézményből ment nyugdíjba 1982-ben. Azóta itt él a városban a családjával. 2005-ben Arany Díszoklevelet kapott a SZTE Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karon.

Ilicsik Imréné Havasi Jolán tanárnő 1932-ben született Szabadszálláson. A Szegedi Pedagógiai Főiskola történelem-földrajz szakán végzett 1955-ben. Pedagógiai munkáját tanárjelöltként kezdte 1954-ben. A következő tanévben Budapesten a Halász úti fiúiskolában tanított. Az 1956-57-es tanévtől a XVI. kerületben Cinkotán kapott állást. Ebben az iskolában 1989-ig, nyugdíjazásáig nevelt, tanított becsületre, tisztességre, családszeretetre két generációt, 33 éven át. Sikeres éveket tudhat magamögött. A gyerekek tisztelettudók, szorgalmasak, ragaszkodók, fegyelmezettek és okosak voltak. Tanulói országos szinten elnyerték a Körösi Csoma Sándor emlékverseny II. helyezését. Sokan közülük értelmiségi pályára kerültek. Úgy érzi, mindegyiknek adott valamit, hogy boldoguljanak az életben. Szinte minden évben volt osztályfőnök, megbízták az osztályfőnöki munkaközösség vezetésével is. Elvégezte a történelem szakfelügyelői tanfolyamot. 1978-ban Miniszteri dicséretben részesült, 1985-ben Kiváló Munkáért kitüntetést kapott. 2005-ben Arany Díszoklevelet vehetett át.

Juhász Katalin tanárnő 1932-ben született Szolnokon. A Szegedi Pedagógiai Főiskolán végzett testnevelés szakos tanárként 1955-ben. A diploma megszerzése után pályáját egy dunántúli kis faluban kezdte, majd Tiszaföldvára, onnan 1961-ben Szolnokra került, ahol 1988-ig, nyugdíjba vonulásáig tanított. Fő feladatának a színvonalas tanítást tartotta, a minőségi sportra felkészítés mellett szívügye volt a tanulók felzárkóztatása, szabadidős sporttevékenységeik szervezése. Mindig ambiciózus tanár volt. Példaértékű munkájára vezetői is felfigyeltek, s 1973-tól testnevelés szakfelügyelő, majd megyei vezető szakfelügyelő lett, egészen nyugdíjazásáig. Lelkiismeretesen segítette kollégáit (kiemelten sokat tett az alsó tagozatos testnevelést tanítók képzésében), szervezte a szakmai továbbképzéseket, számos bemutató órát, nyílt foglalkozást tartott. Örömmel várta és fogadta a főiskolai hallgatókat szakmai gyakorlatra, akiktől többször még újat is tanult. „Jó érzés, hogy idáig eljutottam, megélhettem és kiérdemeltem a Gyémánt Díszoklevél átvételét” – írja önéletrajzában.

Kárpáti Margit tanárnő 1927-ben született Esztergomban. Pedagógusként 36 évig dolgozott 1947-től 1983-ig. Népiskolai tanítói oklevelet az Érseki Tanítónőképzőben szerzett 1946-ban. Három éven át Esztergomban, 1950-től a dorogi Zrínyi Általános Iskolában az alsó tagozaton tanított. 1952-ben felvételt nyert a budapesti Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola ének-zene szakára. Az 1955-ben nyert diplomával először a normál tagozatú osztályokban, majd az ének-zenei tagozat megalakulásával a zenei tagozatos osztályokban tanította szaktárgyát nyugdíjazásáig. Arany Díszoklevelet 2005-ben kapott.

Kiss József tanár úr Dunabogdányban született 1934-ben. 1955-ben szerzett testnevelő tanári oklevelet az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskolán. Két évig Bács megyében, majd 1956-tól a Mendei Általános Iskolában tanított. A járási sportversenyeknek állandó szervezője és tanítványaival résztvevője volt. Igen sokszor a megyeieknek is. 1977-től többszöri felkérés után elvállalta a sportfelügyelői beosztást, majd 15 év után mint művelődési

osztályvezető-helyettes ment nyugdíjba. Nyugdíjazása után még 12 évig a Monor-Ceglédi Labdarúgó Szövetség titkári teendőit látta el, társadalmi munkában. Ezért 2005. október 23-án Ezüst Plakettel jutalmazták. 2005. október 27-én Arany Díszoklevelet vehetett át.

Lipóth Károlyné Almási Rozália tanárnő 1934-ben született Makón. 1952–1955 között a Szegedi Pedagógiai Főiskola orosz nyelv és irodalom szakán tanult és általános iskolai tanári oklevelet szerzett. 1971-ben a Nyíregyházi Tanárképző Főiskolán történelem szakot végzett. Pedagógusi munkáját a nyugdíjazásáig nagy aktivitással, sok háttérismerettel, humanusan végezte. A nehéz feltételek ellenére, magas osztálylétszám mellett, töretlenül, becsülettel gyakorolta hivatását. Jó volt a kapcsolata a tanítványaival, a kollégákkal és a szülőkkel is. A diákjai közül többen ma is felkeresik, és megosztják vele az eddig elért eredményeiket. Sokévi eredményes munkája elismeréseként 1988-ban a Pedagógus Szolgálati Emlékérem kitüntetést vehette át. 2005-ben Arany díszoklevéllel jutalmazták. Vallja: „A leendő pedagógusoknak és az aktív dolgozóknak kívánom, hogy találják meg munkájukban az örömet, építkezzenek a tegnaptól, éljenek a mánap, és reménykedjenek a szebb holnapban.”

Mamuzsics Zenobné Ván Julianna tanárnő Magyarcsanakon született 1931-ben. Az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola ének-román szakán szerzett diplomát 1955-ben. 1954-ben Battonyára került tanítani a Román Általános Iskolába. 1956-ban férjhez ment. 1958-ban kislánya született. 1964-ben a Battonyai 1. sz. Általános Iskolába került tanítani, és ebből az intézményből ment nyugdíjba 1986-ban. 1987-ben Szegedre költözött. Munkáját az alábbi kitüntetésekkel jutalmazták: Az Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1977), Szocialista Kultúráért Emlékérem (1979), Miniszteri Dicséret eredményes munkájáért (1975), Kiváló Úttörővezető (1985) Pedagógus Szolgálati Emlékérem (1986). 2005-ben kapott Aranydiplomát a SZTE Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karon.

Marik György tanár úr Békéscsabán született 1933-ban. Az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskola szlovák–rajz szakán végzett 1955-ben. Békéscsabán, a Szlovák Általános Iskolában kezdte pályáját. A békéscsabai 5. sz. Általános Iskolába nevezték ki igazgatónak, később a békéscsabai Szlovák Általános Iskola és Gimnáziumba került. A Leninvárosi Középsiskolai Diákotthonban főhivatású nevelő, illetve óraadó rajztanár lett a leninvárosi Kun Béla Gimnáziumban. Ezután a Békéssámsoni Általános Iskolában tanított, majd a Tótkomlósi Szlovák Általános Iskolában a szlovák nyelv, rajz és technika tárgyakat oktatta. Innen vonult nyugdíjba 1987-ben. Már kezdő tanárként is a magyarországi szlovákságért, a szlovák nyelv megőrzéséért, a szlovák kultúra ápolásáért kötelezte el magát. A tanári pályán eltöltött 37 év alatt többek között elismert iskolaigazgatóként, országos szlovák szakfelügyelőként tevékenykedett. Munkáját Kiváló Úttörővezető kitüntetéssel, Közrendvédelemért Érdemérem Ezüst Fokozatával, a Haza Szolgálatáért Érdemérem Arany Fokozatával ismerték el. 2005-ben Arany Díszoklevelet vehetett át.

Markovics Endréné Wöller Aranka tanárnő 1933-ban született Szegeden. 1955-ben végzett a Szegedi Pedagógiai Főiskola testnevelés szakán. Hálával emlékszik a főiskolai évekre és az itt tanító-oktató tanáira. 11 évig tanított általános iskolákban. 1965-től a szegedi Tömörkény István Gimnáziumban 23 éven át dolgozott mint testnevelő tanár és edző, innen ment nyugdíjba. Nyugdíjasként az akkor megnyílt szegedi műjégpályán megalapította az országban is csak itt működő jégtánc egyesületet. 15 éven át versenyeztette a különböző korosztályú jégtáncos párokat és egyéni versenyzőket budapesti szakedzők segítségével. Az alapokat ő maga tanította személyesen a jégen – oktatta és mutatva. Hat fiatal edzőt nevelt saját versenyzőiből, átadva a stafétát volt növendékeinek. 79 éves koráig jégen volt, most nyugalmasabb életet él, örömmel. 2005-ben Arany Díszoklevéllel jutalmazták. Várja a 65 éves vasdiploma osztását öt év múlva, ugyanitt!

Dr. Molnár János tanár úr Bácsborsódon született 1933-ban. A magyar oktatási rendszer alap-, közép- és felsőfokú tanintézetait járta be azért, hogy pedagógusként dolgozzon. A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola történelem–földrajz szakán szerzett tanári oklevelet 1955-ben. A tanításon kívül a főiskolai hallgatók számára filozófiai jegyzetet írt. Tevékenysége kiterjedt az oktatással párhuzamos területekre: oktatáspolitikai munka, a közigazgatásban művelődésügyi osztályvezető, az iskolarendszeren kívüli szakképzés Baja városi szervezése, irányítása, vezetése. Tudományos munkássága is az oktatást ölelte fel, ebből is kutatott, doktorált, jelentetett meg mindezekkel kapcsolatos könyveket, illetve publikációi e területről szóltak. Főiskolai docensként vonult nyugdíjba. Napjainkban is tart évi 3-4 tudományos előadást. Az értelmiség azon csoportjába tartozónak vallja magát, akik tevékenységüket élethivatásnak tekintették, s aszerint is éltek.

Ormos Tivadar Béla tanár úr Szegeden született 1931-ben. A Szegedi Pedagógiai Főiskola orosz nyelv és irodalom szakán végzett 1955-ben. 1960-ban ugyanitt elvégezte a magyar nyelv és irodalom szakot is. 1965-ben pedagógia szakos diplomát szerzett a JATE Bölcsészettudományi Karán. 1954-től 1955-ig Üllésen volt gyakorlóéves tanár. 1955–1959 között a Röszei Általános Iskolában tanított. 1959-től 1962-ig a Szegedi Tanítóképző Intézetbe került gyakorlóiskolai tanárként. 1960-tól 1971-ig a szegedi Dózsa György Általános Iskola tanára. 1971-től 1992-ig csoportvezetőként dolgozott a Csongrádi megyei Gyermekek és Ifjúságvédő Intézetben. 1992-től 1995-ig ugyanebben az intézményben igazgatóhelyetesként tevékenykedett.

Ökrös Gézané Kárpáti Gizella tanárnő Déványán született 1935-ben. Az óvónőképző elvégzése után magyar nyelv és irodalom tanári diplomáját a budapesti Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskolán szerezte 1955-ben. 40 évig a vésztői Móra Ferenc Általános Iskolában tanított. Az iskolánál több funkciót is betöltött: volt osztályfőnök, munkaközösség-vezető, szakkörvezető, könyvtáros és igazgatóhelyettes. Tanulóival országos versenyeket nyert a

„Szép magyar beszéd” és a Móra Ferenc emlékversenyen. Az irodalmi színjátszói is kiemelkedően szép sikereket értek el. Nyugdíjazása után helyi újságíró, kuratóriumi elnök és iskolája történetének egyik írója volt. A falu lámpásai közé tartozónak vallja magát, aki – Gárdonyi Géza szerint – önmagát égette, hogy másoknak világítson. Munkája elismeréseként többször részesült mind anyagi, mind erkölcsi elismerésben. Aranydiplomáját 2005-ben kapta meg.

Rozgonyiné dr. Molnár Emma Magister Emerita ny. főiskolai tanár 1955-ben a Szegedi Állami Pedagógiai Főiskolán magyar nyelv és irodalom szakon szerzett oklevelet. 1969-ben az ELTE Bölcsészettudományi Karán magyar nyelv és irodalom és pedagógia szakon diplomázott. 1972-ben az ELTE-n doktorált magyar nyelvészet témakörből. 1984-ben a nyelvtudomány kandidátusa minősítést szerezte meg. Első munkahelye Nógrád megyében volt, itt általános, majd középiskolai tanárként dolgozott. 1969-től 2004-ig a Szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Magyar nyelvészeti tanszékén volt tanársegéd, adjunktus, docens, majd 1985-től főiskolai tanár. 1982-től 1989-ig főigazgató-helyettes. Megközelítőleg 250 szakmai témájú publikációja jelent meg. Tanított tárgyai közül a fonetika, fonológia, a morfológia és a beszédtechnika volt kiemelkedő fontosságú területe. 1980-tól 2008-ig az ELTE Stíluskutató Csoportjának volt kutató tagja. Kutatási területei: frazeológia, stílusztika, az élő nyelv használata. 1995-től 2003-ig a Módszertani Közlemények országos lap főszerkesztő-helyettese, 2003-tól 2012-ig főszerkesztője. Kitüntetései: Kiváló Dolgozó (1969), Az Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1979), Kiváló Pedagógus (1989), Pro Iuventute (1979; 1998), Honor pro meritis (1998), Apáczai Csere János-díj (1993), Kazinczy-díj (1989), Magister Emerita (2005). 2005 óta nyugdíjas. Azóta – jelenleg is – dolgozik óraadóként az SZTE Tanárképző Kar Magyar és Alkalmazott Nyelvészet Tanszékén és a Felnőttképzési Intézetben. Tanított tárgyai: fonetika, retorika, tanári beszéd.

Sipos Péterné Major Mária tanárnő Battyányán született 1934-ben. 1955-ben szerzett

történelem–földrajz szakos általános iskolai tanári diplomát a Szegedi Pedagógiai Főiskolán. 35 évet töltött el a pedagógus pályán, ebből 32 évet szülővárosában, Battyányán. Tanította szaktárgyait, volt osztályfőnök, dolgozott kollégiumi nevelőként és igazgatóként. Aktív éveinek utolsó szakaszában a Battyányai Általános Iskolában tevékenykedett igazgatóhelyettesként, majd 15 éven át az intézmény igazgatójaként. Munkájának alapelve a határtalan gyermekszeretet, a szülők, kollégák és vezetők iránti tisztelet volt. Pályafutása legszébb pillanatai közé tartozott, amikor a Parlamentben átvehette a Kiváló Pedagógus Oklevelet, illetve amikor az általa vezetett tanszék az eredményes oktató-nevelő munkáért Miniszteri Dicsérő Oklevélben részesült. Szakmai életútja egy új, 16 tantermes általános iskola működésének sikeres elindításával zárult 1989-ben. 2005-ben Arany Dízoklevelet kapott.

Szabó Magdolna tanárnő 1933-ban született Mezőtúron. A Szarvasi Tanítóképzőben érettségizett 1952-ben. A Szegedi Pedagógiai Főiskola testnevelés szakán folytatta tanulmányait, ahol 1954-ben végzett. Gyakorlóévt Békés megyében, Gyomán töltötte, ahol úttörő csapatvezető és nyolcadikos osztályfőnök lett. 1955-ben államvizsgázott. 1957-ben Mezőtúrra került a Rákóczi úti Általános Iskolába. Itt dolgozott 1972-ig. Közben szakmai továbbképzéseken vett részt. Atlétika és kézilabda sportágban oktatói minősítést szerzett. 1972 nyarán gerincműtét miatt elhagyta az iskolát, és az Általános Iskolai Diákotthonban dolgozott tovább. 1989-ben ment nyugdíjba. Munkássága alatt több alkalommal kapott kitüntetést: Ifjúsági Emlékérem, Az Oktatásügy Kiváló Dolgozója, Kiváló Munkáért. Úgy érzi, hasznosan telt az ideje, amíg dolgozott. 2005-ben nyert Arany Dízoklevelet.

Dr. Szojka Zsoltné S. Tóth Emma tanárnő Csongrádon született 1932-ben. A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola testnevelés szakán végzett 1955-ben. Tanári pályáját 1954-55-ben Alpáron kezdte mint gyakorló tanár, majd Kiskunfélegyházán és Felsővadászon folytatta. Szegeden 1964-től 1969-ig a Zalka Máté Általános Iskolában tanított.

lános Iskolában, 1969-től 1988. augusztus 1-ig a Rózsa Ferenc sgt.-i iskolában nyugdíjba vonulásáig tanított. Kiemelkedő sportága a torna volt. Tanítványai városi, megyei versenyeket nyertek, országos bajnokságokon is jó eredményeket értek el. 1978-ban megkapta az Úttörő Szövetség Országos Elnökségének Dicséret Oklevelét. Nyugdíjba vonulása alkalmából Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel tüntették ki. Diákjait arra nevelte, hogy a rendszeres testmozgás életük része legyen. Három leánya, hat unokája és dédunokái szépítik meg életét. 2005-ben Arany Díszoklevelet vehetett át.

A Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Tanácsa arany díszoklevelet adományoz a következő kollegáknak:

Budai Lászlóné Mátyás Irén tanárnő 1941-ben született Szegeden. A Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–orosz szakán végzett 1965-ben. 1962-től 1963-ig Makón orosz nyelvet tanított a Bajza Általános Iskolában. 1963–1965 között Nagylak részben osztott általános iskolájába került. 1965-től 1967-ig Szegváron az általános iskolában orosz és történelmet oktatott. 1967–1979 között Szentmihálytelken a Gárdonyi Géza Általános Iskolában magyar nyelv és irodalmat, valamint történelmet tanított. 1979-től 1998-ig a szegedi Kodály téri Általános Iskolában magyar–történelem szakos tanár volt. Innen ment nyugdíjba. Szakmai munkáját Kiváló Úttörővezető (1978), Művelődési Miniszteri Dicséret (1983), Úttörővezetői Érdemérem (1986) kitüntetésekkel ismerték el.

Hegedűs Gabriella tanárnő 1943-ban született Kisteleken. Első diplomáját a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–orosz–ének szakán szerezte 1965-ben. 1977-ben a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskolán szurdopedagógia szakos gyógypedagógiai tanári képesítést szerzett. Kiegészítő tanulmányokat folytatott dyslexia prevenciós olvasás-tanítási módszer, integráció és tanulásvizsgálat témakörökben. 1965-től 1976-ig a szolnoki Újvárosi Általános Iskolában dolgozott. 1976-tól 2007-ig a szegedi Klúg Péter Óvoda, Általános Iskola és Szakiskola tanára,

1988-tól 1996-ig igazgatóhelyettese. 1998-tól 2004-ig a Röszei Általános Iskolában is tevékenykedett mint fejlesztő pedagógus. 42 év pedagógusi munka után 2007-ben vonult nyugdíjba. 1987-ben Kiváló Munkáért kitüntetéssel jutalmazták.

Hegedűs Mihályné Durkó Julianna Békésen született 1942-ben. A Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–orosz–rajz szakán végzett 1965-ben. Pályakezdeként Muronyban kapott állást. Az orosz nyelv tanítása mellett úttörővezető, később igazgatóhelyettes is volt. Szakszervezeti bizalmi munkát és humán munkaközösség vezetői feladatokat látott el. Szakkörök, színjátszó klubot vezetett. Tanítványai körzeti és megyei helyezéseket értek el tanulmányi versenyeken. TIT-előadásokat tartott felnőtteknek. Tovább képezte magát: nyelvvizsgát tett eszperantóból, drámapedagógiai kurzust végzett. 1992-ben posztgraduális képzésen vett részt. 30 éves munkaviszony után első munkahelyéről vonult nyugdíjba, ahol 4 évig még óraadóként tanított. 2000-től 2009-ig a helyi Családsegítő Szolgálat munkatársaként dolgozott. Hivatása máig jelen van életében: időnként magántanítványokat vállal. Munkáját TIT Emléklappal, Kiváló Munkáért kitüntetéssel, Vezető Pedagógus címmel, SZOT Oklevéllel és Miniszteri Dicsérettel ismerték el.

Herczeg Károlyné Bánkúti Julianna Magdolna tanárnő 1943-ban született Cegléden. Magyar–történelem–orosz szakon végzett a Szegedi Tanárképző Főiskolán 1965-ben. A főiskolán nagy tudású tanárai voltak. Csoportjuk összetartó közösségként működött, csoportvezető tanáruk nagy szeretettel és odafigyeléssel egyengette útjukat. Szakvezető tanáraitól komoly segítséget kapott a tanítási gyakorlatokon. 1965-ben Cegléden az anyaiskolájában (Hámán Kató Általános Iskola) kezdte a pályát, és végig ott dolgozott. Az évek során osztályfőnökként jó néhány osztálya volt, eleinte főként orosz nyelvet, 1990 után magyart és történelmet tanított. Irodalmi szakkört vezetett, tanítványai szép sikereket értek el a szavaló- és Kazinczy-versenyeken. A magyar–történelem, majd az osztályfőnöki munkaközösség vezetője volt. 1987-ben pedagógiai

szaktanácsadó lett a Pest Megyei Pedagógiai Intézetben. Igyekezett segíteni a nevelőmunkát, átadni tapasztalatait. Küzdelmes, szép pályájának 1997-ben mondott búcsút.

Kucsera Istvánné Szilágyi Emőke tanárnő 1943-ban született Felsőgallán. 1965-ben szerzett oklevelet a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–oroszlakán. 1963-ban még főiskolásként kezdett tanítani szülőhelyén, Tatabányán. Szaktárgyai oktatásán túl nagyon szerette az osztályfőnöki munkát. Kétszer tüntették ki a gyerekek sokoldalú szabadidős tevékenységének szervezéséért. Több éven át részt vett egy káros szenvedélyek megelőzésére létrehozott programban. Büszkén emlékszik iskolájának ifjúságvédelmi felelőseként végzett munkájára. Az iskolából 33 év után Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel búcsúztatták el. Pályafutása a Komárom-Esztergom megyei Pedagógiai Intézetben fejeződött be. Öt éven át tanulmányi versenyeket szervezett a megye valamennyi iskolája számára. Jó érzéssel gondol vissza a pályán eltöltött évekre, a szeretett gyerekekre.

Kismarton Albert tanár úr Füzesgyarmaton született 1942-ben. A Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–történelem–testnevelés szakán végzett 1965-ben. Ettől az évtől kezdve 2011-ig a békéscsabai Trefort Ágoston Szakközép-és Szakmunkásképző Iskola tanára volt. 1974-ben a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen történelemből egyetemi diplomát szerzett. Tanári pályafutása során többször elismerték munkáját. 1986-ban Kiváló Munkáért kitüntetésben részesült. 1996-ban iskolája Trefort gyűrével jutalmazta. A diákspórtért végzett munkájáért 1998-ban a Magyar Testnevelő Tanárok Országos Szövetsége Aranyplakettel jutalmazta. 2003-ban Békéscsaba kiváló pedagógusának választották. 2004-ben Eötvös József Emlékéremmel ismerték el szakszervezeti munkáját. 2010-ben az Oktatási és Kulturális Minisztérium több évtizedes munkáját Arany Katedra kitüntetéssel jutalmazta.

Komáromi Attila tanár úr 1942-ben született Pácseron. A Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–történelem–oroszlakán végzett 1965-ben. A főiskolai négy év felejthetetlen és

tanulságos volt számára: jó közösség, szavalóversenyek, érdekes előadások, izgalmas vizsgák, kapcsolat-keresések a kárpátaljai, nyitrai főiskolásokkal. Diploma utáni tevékenysége: tanítás általános iskolában, politikai területen kulturális munka, színházigazgatás, tanítás az oktatási igazgatóságon, igazgatóhelyettes a színházban és több mint húsz évig középiskolai tanár. Egyetemi diplomát szerzett történelemből és szociológiából. Amire tanár úr igazán büszke: két évben szavaztak titkosan a diákok az Év Tanárára, s mind a kétszer ő nyerte el a címet. Volt tanítványai közül többen a pedagógus pályát választották. Több mint száz színi-kritikát és százötven körüli könyvkritikát írt, társszerzője egy tankönyvnek, közel 30 éve a Forrás folyóirat szerkesztésében is közreműködik.

Malek József tanár úr Budapesten született 1942-ben. 1965-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–történelem–oroszlakán. 1969-ben elhagyta Magyarországot. Az Uppsalai Egyetemen szerzett középiskolai tanári képesítést történelem–vallás szakon. 1973-ban végezte el a Könyvtárosi Főiskolát. 1974–2007 között magyar anyanyelvi tanárként dolgozott Stockholmban. Összesen 17 iskolában tartott órákat, napi 100 kilométert utazott. Több iskolából szedte össze a magyar gyerekeket, és szállította őket egy kijelölt iskolába. Miután megtartotta az órát, összeszedte az új csoportot, és elvitte őket a következő kijelölt iskolába. 33 éven át hófúvásban, jégesőben rótt az utakat. A magyar órák beépültek a svéd iskola órarendjébe, a magyarból kapott osztályzat egyenértékű a többi tantárgyból kapottakkal. Sok száz gyermeket nevelt kétnyelvűvé. A svéd és a magyar állam is kitüntetéssel ismerte el munkáját.

Molnár Béláné Buri Mária tanárnő 1940-ben született Sövényházán. Középiskolai tanulmányait a csongrádi Batsányi János Gimnáziumban végezte 1958-ban. 1958-tól képesítés nélküli nevelőként dolgozott a békés megyei Mezőgyán községben, majd 1959-től nyugdíjazásáig Baks községben általános iskolai tanárként. 1965-ben szerzett oklevelet a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–oroszlakán.

Pályája során többször kapott jutalmat, 1981-ben Miniszteri Dicséret kitüntetésben részesült. Pályafutása alatt magyar nyelv és irodalom, valamint orosz nyelvet tanított. 1995-ben 37 évi szolgálat után ment nyugdíjba. 2011-ben Baks községből Szeged városába költözött, azóta is itt lakik.

Orisek Ferencné Péter Vilma tanárnő 1941-ben született Tamásfalván. Középfokú tanítóképzőt végzett Szegeden, 1959-ben érettségizett. Két évig tanított, majd 1961-ben felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola nappali tagozatára, magyar–történelem–ének szakon. Sok emlékezetes tanára közül Kardos Pál Liszt-díjas karnagy nevét emeli ki. 1965-ben szerzett diplomát. Szegeden tanított éneket. Tagja lett a Szegedi Bartók Kórusnak, ami a mai napig híres együttes. 1981-ben Ceglédre került. Az Erkel Ferenc Zeneiskolában tanított elméletet 20 éven keresztül. Onnan ment nyugdíjba. Három gyermeke, hat unokája van. Pedagógiai munkájáért Arany Katedra díjjal és Cegléd Város Pedagógiai díjával tüntették ki.

Rigó-Szántai Katalin tanárnő Jászberényben született 1941-ben. A Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–orosz–rajz szakán végzett 1965-ben. Szülővárosában, Jászberényben kapott állást a Lehel Vezér Gimnáziumban. 1969-ben az ELTE Bölcsészettudományi Karán orosz nyelv és irodalom szakos középiskolai tanári diplomát szerzett. Tanított orosz tagozatos, orosz speciális és két tannyelvű osztályokat. 1968-tól rajzot és művészettörténetet is oktatott, gondozta az iskolagaléria kiállításait. 32 éven át vett részt a gimnázium oktatónyelvi munkájában, mint osztályfőnök és szaktanár. 25 évig vezette az Országjáró Diákok Körét és a városi pedagógusok természetjáró szakosztályát. A Városvédő és Várossépítő Egyesület vezetőségi tagja. Több alkalommal kapott kitüntetést. Jászberény Város Önkormányzatának Képviselőtestülete 1998-ban több évtizedes kimagasló pedagógiai munkájáért, a gyerekek egészséges életmódra neveléséért, izlésformálásáért Közszolgálati Életmű Díjban részesítette.

Rózsavölgyi Zoltánné Tomonyák Margit tanárnő Budapesten született 1941-ben. 1965-

ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–orosz–rajz szakán. A természet, a zene, az irodalom és a művészetek jelentették számára az igazi élményeket. Elkötelezett tanárai erősítették meg benne a teljes életért való napi küzdelem értelmét, a másokért való tevékenység elhivatottságát. Tanult és dolgozott, évtizedeken keresztül heti 30–40 órában és gyakran egyszerre több iskolában. Újabb szakokat (médiá, etika) is elvégzett a család mellett. Igyekezett diákjai önálló, egyéni világát kibontakoztatni, etikai és esztétikai értékrendjüket minden téren fejleszteni, a példaadó alkotók életével és munkájával is bemutatva, igazolva. „Hiszek a nevelés, a tanítás erejében, az igazi értékrend megmutatásában a művek segítségével és ezért a mai napig szeretek tanítani és dolgozni... Hogy hitelesebb legyen minden törekvésem, a magam alkotásaival is szeretném »aláfesteni«, azaz kiszínezni...” – vallja.

Somogyi Józsefné Bányik Ilona tanárnő 1942-ben született Békéscsabán. A Szegedi Tanárképző Főiskola szlovák–orosz–földrajz szakán végzett 1965-ben. Pedagógusként 1965. augusztus 18-tól dolgozott szülővárosában a 2. sz. Általános Iskola Szlovák Kollégiumában, majd a 11. sz. Általános Iskolában. 13 éven át városi szakmai munkaközösség vezető volt. 1986–1991 között általános tanulmányi felügyelőként, majd 1991-től a Polgármesteri Hivatal Titkárságán nemzetiségi referensként és a kapcsolatok szervezőjeként dolgozott. Részt vett a nemzetiségi önkormányzatok megalakításában, működésük felügyeletében. A városi képviselőtestület választott tagja és a Nemzetiségi Bizottság elnöke volt. Bekapcsolódott a város helytörténetének kutatásába, több kiadvány megjelenésének szervezője, szerkesztője, lektora volt. Tizenöt éven át volt bírósági ülnök. 2005. február 1-jével 40 évi szolgálat után saját kérésére nyugdíjba vonult. A mai napig aktívan tevékenykedik a civil szférában.

Vajda Noémi Ilona tanárnő 1941-ben született Kisvárdán. A Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–történelem–rajz szakán végzett 1964-ben. Főiskolás éve alatt tudatosult gondolatok,

eszmélés, az irodalommal való foglalkozás kreativitása, a festés önfeledt öröme szépítettek, építették egyéniségét. Szorgos hallgatója volt Vinkler László, Fischer Ernő és Vajda László előadásainak. Kezdetben Mórahalmon tanított. Később Balatonfüredre költözött családjával, ahol nem kapott tanári állást, ezért festési szenvedélyének élt. Bútorfestéssel foglalkozott, és régi székely motívumkincs-alapra épülő kompozíciókat festett. Voltak igen kedves tanítványai is. Évek óta újból szegedi lett, a város nyüzsgő élete és szellemi vonzása újból megragadta. „Eljött ez a mai nap, melyet nagyon vártam. A találkozás öröme és a halk fájdalom is benne van, az eltávozottakért. Tanárok, diákok, a hiányuk űrt hagyó. Viszont jó érzés látni Benneteket és hinni, hogy tudunk még tenni életünkben valamit, szépet és jót. Nyomot hagyunk életünk futó üzenetével” – vallja rendhagyó életrajzában.

Zemplényi Lászlóné Fabulya Mária tanárnő 1939-ben született Békéscsabán. 1958 szeptemberében került a Gerlai Állami Általános Iskolába képesítés nélküli tanárként. Magyar–orosz nyelvet tanított. Házasságkötése után Lőkősházán tanított, majd lakóhelyére Elekre helyezték, ahol 1963-tól 1995-ig dolgozott. Közben levelező tagozaton elvégezte a Sze-

gedi Tanárképző Főiskolán a magyar–orosz szakot. Többször volt osztályfőnök. Hat évig a helyi gimnáziumban is tanított orosz nyelvet. Utolsó éveiben helyettesített is a napközis nevelői feladatai mellett. Munkáját megbecsülték. 1983-ban Kiváló Munkáért kitüntető jelvényt, 1988-ban Szakszervezeti Munkáért bronz fokozatot, 1994-ben Pedagógus Szolgálati Emlékérmét kapott. 1995-ben ment nyugdíjba. A sok munka ellenére sem bánta meg, hogy a pedagógus pályát választotta.

Zombory Zoltán tanár úr Alsólendván született 1941-ben. A Szegedi Tanárképző Főiskola magyar–orosz–rajz szakán végzett 1965-ben. 36 évig folyamatosan tanított, kezdetben magyart is, később már csak rajzot. 31 évig Budapest XXI. kerületében dolgozott, itt 16 évig kerületi rajz munkaközösség vezető is volt a tanítás mellett. 1984-ben „Szocialista Kultúráért” miniszteri kitüntetést kapott. Mindvégig önálló alkotómunkát is folytatott a festészet, a faszobrászat és az írás terén. Számos kiállítása volt. Több képzőművészeti társaság tagja. Szépirodalmi írásai antológiákban jelennek meg, a „Tehetség” c. szaklapba (a Magyar Tehetséggondozó Társaság folyóirata) rendszeresen írt szakmai cikkeket. Nyugdíjazásakor Pedagógus Szolgálati Emlékérmét kapott.

KARI KÖZLÖNY

A Kari Közlöny RTF formátumban letölthető a JGYPK Internetes honlapjáról:
www.jgypk.u-szeged.hu/kozlony

Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar
H-6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.

Tel.: (+36) 62 546-051, Fax: (+36) 62 420-953

Kiadja a SZEK JGYF Kiadó

Felelős kiadó: Annus Gábor igazgató

Felelős szerkesztők: Tóth Károly hivatalvezető, dr. Tóth Szergej dékánhelyettes

Szerkesztőbizottság: Annus Gábor, Cseh Attila, Fejős Sándor, Nádudvari Gabriella, Molnár Pálné, Nagy Zoiltán Péter

Olvasószerkesztő: Horváthné Szélpál Mária

Technikai szerkesztő: Bora Ildikó

Megjelent: 2015. év augusztus havának második felében